Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1920-09-01

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 7 0 7

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10003

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 15
Ἐξάμηνος	» 6	Ἐξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Β' (ΙΕ') ΑΡΙΘ. 72 (707).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1920.

ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ

Πᾶς Ἕλλην πολὺ δικαίως προσεδόκα ὅτι μετὰ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ὑποθέσεων ἡμῶν ἡ Κυβέρνησις ἐν Ἑλλάδι πᾶσαν θὰ κατέβαλλε προσπάθειαν καὶ εἰς πᾶσαν θὰ ὑπεβάλλετο θυσίαν ὅπως ἀποκαταστήσῃ πλήρη διαλλαγὴν καὶ γαλήνην ἐν τῷ ἔθνει ἀντὶ τῆς πολυχρονίου ἤδη τεταραγμένης καὶ κινδυνώδους καταστάσεως ἣν ἐδημιούργησαν ἐξαιρετικαὶ πολιτικαὶ καὶ ἐθνικαὶ περιπέτειαι.

Ἀντὶ τούτου ὅμως ἡ Κυβέρνησις αὕτη ἐπιμένει καὶ τώρα διαταράττουσα καὶ ἀνακυκῶσα μᾶλλον ἐπικινδύνως τὰ ἐν Ἑλλάδι, ἐν ᾧ χρόνῳ ἔδει ὁλόκληρον τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν αὐτῆς νὰ φέρῃ ἐπὶ τὴν διοικητικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς μεγάλης Ἑλλάδος καὶ τὴν παγίωσιν ἐν αὐτῇ πλήρους εὐνομίας, δικαιοσύνης καὶ ἀσφαλείας μετὰ τῆς ἰσχυρᾶς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς διοργανώσεως, ἵνα ὑπάρχῃ ὡς οἷόν τε λαμπρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἡ παράστασις τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους ὅλου καὶ τῶν συμπεριληφθέντων ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς λαῶν.

Ἡ ἀποτυχία τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου παρέσχεν εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλην εὐκαιρίαν ὅπως ἐπιτείνῃ, εἰ δυνατόν, τὴν δημοτικότητά του μετὰ τὰ μεγάλα ἐθνικὰ εὐτυχήματα ἐπιδεικνύμενος μακροθυμίαν καὶ μεγαλοψυχίαν, οἵαν ἐπεδείξαντο πάντοτε ἐν παραπλησίαις περιστάσεσιν οἱ ἀληθῶς ὑπέροχοι καὶ μεγάλοι ἄνδρες.

Ἀντὶ τούτων, δυστυχῶς, ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἡ ὑπ' αὐτὸν κυβέρνησις τὴν ἀπόπειραν ταύτην ἔλαβεν ὡς ἀφορμὴν πρὸς ἀπηνῆ καταδίωξιν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων αὐτῶν, καὶ μετὰ τὰς φυλακίσεις, τὰς θανατικὰς ποινὰς καὶ τὰς ἐξορίας τῶν ἀντιφρονούντων ἐπὶ παντοίαις προφάσεσι, νέον ἤδη ἐπιχειροῦσι διωγμὸν κατὰ τῶν δῆθεν συνωμοτῶν καὶ συνενόχων τῶν δραστῶν τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας καὶ ταῦτα ἐν ἡμέραις τὰ μάλα κρισίμοις.

Ὅτε ποτὲ οἱ εἵλωτες ἐν Σπάρτῃ συνώμοσαν κατὰ τῆς πολιτείας, καὶ τοῦτο ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, ὁ μέγας Ἀγησίλαος, μαθὼν τὴν συνωμοσίαν, προσεποιήθη ἄγνοιαν αὐτῆς καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου ἠρκέσθη ἐπισκεπτόμενος τὰς συνωμοτικὰς ὁμάδας νὰ διαλύσῃ αὐτὰς ὑπὸ τὴν πρόφασιν ἀναδιαρρυθμίσεως τῆς παρατάξεως καὶ ἀπεσόβησεν οὕτω ἐπικιδυνοτάτην στάσιν. Δυστυχῶς ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἡ κυβέρνησίς του ἐγείρουσι θύελλαν ἐπὶ θυέλλης, καὶ ἐν ᾧ χρόνῳ φυλακίζονται, ἐξορίζονται ἢ καταδιώκονται οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοί του καὶ ἀσκεῖται τρομοκρατία τυραννικὴ κατὰ τῆς μείζονος μοίρας τοῦ ἔθνους, ἐξ οὗ ἐγκυμονοῦνται μεγάλοι κίνδυνοι ἐσωτερικοί, ἀπειλοῦσιν ἤδη νέαν σύγχυσιν καὶ ταραχὴν ἀκαιρότατα προκαλοῦντες ζήτημα δυναστικόν, τοῦθ' ὅπερ ὡς πῦρ ὑποβόσκει τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ἀπειλεῖ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ ἀναδώσῃ φλόγας καὶ πυρκαϊὰν ὀλεθρίαν εἰς τὸ ἔθνος.

Ἔδει σήμερον τὸ φλέγον τοῦτο ζήτημα νὰ πραϋνθῇ παραμεριζόμενον ὑπό τε τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀπερίσπαστοι καὶ ἡνωμέναι αἱ πολιτικαὶ μερίδες πᾶσαι νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ἑδραίωσιν τῆς κοινῆς εἰρήνης, εὐνομίας, δικαιοσύνης καὶ ἀρίστης διοικήσεως τῆς τόσον εὐρέως ἐπεκταθείσης ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη πρὸς τοῦτο ὅλων τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

Δημοσιεύονται ἤδη ἄλλαι ἄκαιροι ὅλως προθέσεις τῆς βενιζελικῆς κυβερνήσεως περὶ πολιτειακῶν μεταβολῶν καὶ μεταρρυθμίσεων, δι' ὧν πρόκειται νὰ περιορισθῶσι τὰ προνόμια τοῦ Στέμματος, καὶ ἡ βασιλικὴ ἐξουσία νὰ περικόπτηται κατὰ τρόπον μειοῦντα τὸ γόητρον καὶ τὴν αἴγλην αὐτῆς ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἄλλων ὑπηκόων οἵτινες ἀριθμοῦνται ἤδη εἰς ἑκατομμύρια. Ὅπερ δὲ χείριστον, διαδίδεται ὅτι προτίθεται ἡ κυβέρνησις αὕτη νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς νέας Βουλῆς σοβαρωτάτην συνταγματικὴν μεταρύθμισιν καθ' ἣν λήγει ἡ βασιλεία ἐν Ἑλλάδι ἐὰν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀποθάνῃ ἄνευ νομίμου διαδόχου, καὶ ἐπειδὴ συνῆψεν οὗτος γάμον μοργανατικόν, ἡ ἀπόκτησις νομίμου διαδόχου εἶνε ἀδύνατος. Τώρα ἐνθυμούμεθα ἀνταπόκρισίν τινα δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἰταλικῇ ἐφημερίδι «Idea Nazionale» ἐν ᾗ πολλὰ καὶ ἄλλα ἐξετίθεντο κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ μοργανατικὸς γάμος τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου διηυκολύνθη καὶ ἐσκευωρήθη ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἵνα ἐκπέσῃ τοῦ θρόνου του ὁ Ἀλέξανδρος καὶ καταλάβῃ αὐτὸν Βρεττανὸς πρίγκιψ ὑπείκων εἰς τὰ νεύματα τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἤδη ὅμως φαίνεται ὅτι ἄλλον εἶχε σκοπὸν ὁ μοργανατικὸς οὗτος γάμος, τὴν βαθμιαίαν κατάλυσιν τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας.

Ἐὰν αἱ διαδόσεις αὗται, αἵτινες μεταδίδονται μέχρις ἡμῶν δι' αὐτοῦ τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου, ἀποκαλύπτωσι πράγματι τὰς προθέσεις τῆς Βενιζελικῆς κυβερνήσεως, μεγάλους πρέπει νὰ ἐμπνέωσι φόβους περὶ τοῦ ἀμέσου μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδείχθη παράτολμος καὶ χωρῶν ἀλογίστως ἐπὶ τὰ ἄκρα ἐν ταῖς ἀτυχίαις καὶ ἤδει ἀπειλεῖ νὰ προκαλέσῃ ἀνατροπὰς καὶ συμφορὰς ἐθνικὰς ὑπὸ τὰς μᾶλλον εὐτυχεῖς ἐθνικὰς περιστάσεις, καὶ φαίνεται παθὼν ὅσα πάσχουσιν οἱ ἀδοκήτως καὶ ὑπερβαλόντως εὐτυχοῦντες. Ἐντούτοις ὁ Μακεδὼν Φίλιππος ἐν ὥραις τῶν μεγάλων καὶ ἀθρόων εὐτυχιῶν του διέταξεν ἕνα τῶν παίδων τῆς αὐλῆς του νὰ φωνῇ πρὸς αὐτὸν ἑκάστην πρωΐαν κατὰ τὴν ἐξέγερσίν του: «Φίλιππε, μέμνησο ἄνθρωπος ὤν.» Πρὸ τούτου δὲ ὁ τύραννος τῆς Σάμου Πολυκράτης, φοβούμενος μήπως οἱ θεοὶ φθονήσωσι τὴν διηνεκῆ καὶ ἀδιάλειπτον εὐτυχίαν του, ἠθέλησε νὰ προξενήσῃ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν λύπην τινά, καὶ ἔρριψε τὸν πολύτιμον δακτύλιόν του εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ὁ μὲν Φίλιππος ἐξηκολούθησεν εὐτυχῶν περὶ πάντα, ὁ δὲ Πολυκράτης ἀνεῦρε τὸν ἀπορριφθέντα δακτύλιόν του ἐν τῇ κοιλίᾳ ἰχθύος, ἁλιευθέντος καὶ κομισθέντος εἰς τὰ μαγειρεῖα τῶν ἀνακτόρων, καὶ ὁ μὲν Πολυκράτης ἐν τέλει ἀνεσταυρώθη αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁρπάγου, ὁ δὲ Φίλιππος ἐδολοφονήθη ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δόξης του.

Ὁ κ. Βενιζέλος γνωρίζων ὅτι οὔτε τοῦ ἑνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου ἡ πρόνοια καὶ ἡ προφύλαξις προέλαβε τὴν συμφορὰν ἀμφοτέρων μέχρι τέλους, ἐπιμένει χωρῶν πάντοτε ἐπὶ τὰ ἄκρα ὡς μοιρολάτρης ἀνίκανος νὰ προλάβῃ ἢ νὰ ἀποτρέψῃ τὸ μοιραῖον, καὶ χωρεῖ ἀκράτητος καὶ θρασὺς ἀπειλῶν νὰ παρασύρῃ καὶ τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἄβυσσον ὅπου φέρεται αὐτὸς οἰστρήλατος.

Χαλκεύει οὕτω καθ' ἑαυτοῦ κεραυνοὺς διὰ τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς τρομοκρατίας καὶ συνταράττει καὶ συγκλονεῖ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν βαθύτατα. Ὁ πολὺς καὶ βαθὺς βρεττανὸς ἱστορικὸς Γρόττιος, ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς πολιτείας παρ' ἀρχαίοις Ἕλλησι λέγει που τοιάδε:

«Οἱ λειτουργοὶ οἷς ἐνεπιστεύετο ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐξουσίας, ἠδύναντο νὰ ὦσι μᾶλλον ἢ ἧττον κατάλληλοι καὶ δημοφιλεῖς, ἀλλ' ἡ προσωπικὴ ὑπόληψις ἣν εἶχον πρὸς αὐτοὺς ἀπώλλυτο συνήθως ἐν τῇ στοργῇ ἢ τῇ ἀποστροφῇ ἣν προὐκάλει τὸ σύνολον τοῦ συστήματος (δηλ. ἡ κεντρικὴ ἐξουσία.) Ἐὰν ἄνθρωπός τις ῥέκτης κατώρθου διὰ θρασύτητος ἢ πανουργίας ν' ἀνατρέψῃ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ διαρκῶς πως τὴν αὐθαίρετον αὐτοῦ ἐξουσίαν, ματαία ἦν ἡ ἀρίστη αὐτοῦ κυβέρνησις, διότι οὐδέποτε ἐτύγχανε παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς ἠθικῆς καθιερώσεως. Τὸ σκῆπτρόν του ἦτο κεκηλιδώμενον ὑπὸ τῆς παρανομίας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἡ δολοφονία μάλιστα τοιούτου κυρίου ἀντὶ ν' ἀπαγορεύηται ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος, ὅπερ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει κατεδίκαζε τὴν αἱματοχυσίαν, ἐθεωρεῖτο κατὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν ὡς πρᾶξις ἐπαινετή. Εἶχον μάλιστα μίαν μόνον λέξιν χαρακτηρίζουσαν τὸν κύριον τοῦτον, τὴν λέξιν τύραννος, ἥτις τὸν ἐστιγμάτιζεν ὡς ἀντικείμενον τρόμου καὶ μίσους ἐν ταυτῷ.»

Ἡ δολοφονικὴ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Παρισίοις εἶναι προμήνυμα νέων ἐπιθέσεων κατ' αὐτοῦ, αἵτινες διὰ τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς τρομοκρατίας ἀντὶ νὰ προληφθῶσι τοὐναντίον θὰ πολλαπλασιασθῶσι καὶ ὁ κατὰ τῆς ζωῆς κίνδυνος τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποβαίνει βεβαιότερος.

Ἐν τούτοις ἡ ζωὴ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅπου τὰ ἐθνικὰ πράγματα ἐχώρησαν, συνδέεται ἀρρήκτως πρὸς αὐτά, καὶ πᾶς Ἕλλην εὔχεται ἵνα πᾶς κίνδυνος κατ' αὐτῆς ἀποτραπῇ, καὶ τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἂν ἐπιδιώξῃ οὗτος τὴν γενικὴν διαλλαγὴν αἴρων πᾶσαν τυραννικὴν ἐνέργειαν καὶ ἀποδίδων εἰς τὸ ἔθνος πάσας τὰς πολιτικὰς καὶ προσωπικὰς ἐλευθερίας αὐτοῦ ἐπιδοθῇ δὲ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς τάξεως, τῆς ἀσφαλείας, τῆς εὐνομίας, τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς ἀγαθῆς καθόλου διοικήσεως καθ' ἅπασαν τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, ἀναβάλλων εἰς εὐθετωτέρους καιροὺς ἄλλα πολιτειακὰ καὶ δυναστικὰ ζητήματα.

Υ. Γ. Εἴχομεν γράψει τἀνωτέρω, ὅτε διεβιβάσθησαν τηλεγραφικῶς ὑπὸ τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου Ἀθηνῶν δηλώσεις τὰ μάλα εὐχάριστοι τοῦ κ. Βενιζέλου αἱ ἑξῆς:

«Ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστῇ Κράτος μέγα, πολὺ μέγα ἢ ὅσον εἶναι σήμερον. Καὶ τότε μόνον θὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολήν της. Πρέπει νὰ ἐργαζώμεθα χωρὶς ν' ἀφίνωμεν ν' ἀπολεσθῇ οὔτε μία στιγμή. Ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὰ πάθη καὶ τὰς βιαίας ἐναντιότητας. Ὑπεσχέθην, ὅτι θὰ πράξω ὅ,τι δυνατὸν ὅπως ἱκανοποιήσω εὔλογα παράπονα. Μόνον διὰ τῆς ἑνότητος ὅλων τῶν Ἑλλήνων τὸ ἔργον μας θὰ παγιωθῇ. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ἰδιοκτησία μου, καὶ ἂν ἔχω φιλοδοξίαν τινά, αὕτη εἶναι νὰ ἐγκαταλείψω αὔριον τὴν ἐξουσίαν ἀφίνων τὴν κατάστασιν τοσοῦτον σταθεράν, ὅσον ἀπαιτεῖται, ὥστε ἡ παρουσία μου νὰ μὴ εἶναι αἰσθητή. Ἡ προσωπική μου ἐπιθυμία εἶναι νὰ ἀναπαυθῶ ἐπίτινα καιρόν, ἀλλ' ἀνώτερον καθῆκον μοι ἐπιβάλλει νὰ συμπληρώσω τὸ ἔργον, ἐὰν βεβαίως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὸ ἐπιθυμῇ, ἐὰν δὲ ὄχι, θὰ ὑποκύψω εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν του».

Ὡραῖοι καὶ ὑψηλοὶ λόγοι συμπίπτοντες πρὸς ὅσα ἐγράψαμεν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς Τουρκικῆς συνθήκης, ἀντιτίθενται ὅμως πρὸς αὐτοὺς ἡ πορεία καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς Βενιζελικῆς κυβερνήσεως.

Αὐτὸ τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου, ἀνῆκον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κυβερνήσεως ὥς τι τυχαῖον ὄργανον δημοσιογραφικὸν μεταδίδει παντὸς εἴδους σπερμολογίας αἵτινες ἐμβάλλουσι πάθη καὶ μίση μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ τὴν ἀηδίαν καὶ ἀπογοήτευσιν εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ στοιχεῖα τοῦ ἔθνους. Εὐχόμεθα ὁλοψύχως ἵνα ἴδωμεν ὡς τάχιστα τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποκρυσταλλουμένας εἰς τὰ ἔργα καὶ τὴν πολιτείαν καθόλου τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ.

ΔΙΑ ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩι

Ἡ καλλιεργικὴ μέθοδος Ζὰν (*Jean*).—Ἐργασία τοῦ κ. *Desvaux* διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου.—Ἡ νεοκαλλιέργεια καὶ τὰ πειράματα τοῦ κ. *Rouest*.

[Συνέχεια].

—Νέαι μέθοδοι καλλιεργείας σίτου ὑπὸ τοῦ κ. *Desvaux*.

Ὁ κ. *Desvaux* καθηγητὴς παρὰ τῇ Σχολῇ τῶν ἐπιστημῶν ἐν Βορδιγάλοις ἐδημοσίευσε—τῷ 1917—ἔργον ὅπερ δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῶμεν ἢ νὰ παρορῶμεν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην προπάντων. Ὁ συγγραφεὺς παρατηρεῖ μετὰ διορατικότητος πολλῆς, ὅτι, ἂν αἱ ἀποδόσεις μας σιτηρῶν (κυρίως σίτου) εἶναι σημαντικαὶ εἰς τὰς χώρας τοῦ Βορρᾶ, κατέρχονται εἰς ἀριθμὸν μέτριον εἰς τὰς ὀλίγον παραγωγικὰς χώρας, ἐκεῖ, δηλ. ὅπου ἡ καλλιεργητικὴ προσφορότης τῶν γαιῶν εἶναι ἀνεπαρκής.

Ἡ μέση παραγωγὴ ἡμῶν ὑπάρχει οὕτω ἠλαττωμένη καὶ τὰ ἐπιπόλαια πνεύματα κατηγοροῦσιν ὅτι δὲν γνωρίζομεν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀποδόσεις ἐπιτυγχανομένας...ἐν Γερμανίᾳ.

Πρέπει λοιπὸν ν' αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν τῶν σιτηρῶν εἰς τὰς πτωχὰς γαίας.

Πρὸς τοῦτο ὁ Καθηγητὴς κ. *Desvaux* ἐξαίρει τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἁπλῶν καλλιεργικῶν ἐργασιῶν τὴν παράχωσιν (*buttage*), τὴν συμσυμπληρωματικὴν φύτευσιν (ἀμμάτισμα, *repiquage*) καὶ τὸ σκάλισμα (*binage*).

Ἡ παράχωσις (*buttage*), κυρίως, εἶναι μέθοδος λίαν ἐπιμελῶς περιγραφομένη εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐνδιαφέροντος ἔργου τὸ ὁποῖον ἔχομεν ὑπ' ὄψιν.*

Ἰδοὺ τὰ συμπεράσματα ἅτινα συνοψίζουσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν δοκιμῶν τοῦ συγραφέως.

«Νὰ ἐκτελῆτε τὴν σπορὰν (σίτου ἢ ἄλλων δημητριακῶν) περὶ τὸ τέλος τοῦ Αὐγούστου ἢ ἀρχὰς Σεπτεμβρίου εἰς τὸν πυθμένα τῶν αὐλάκων (*rigoles*), καὶ νὰ καλύπτητε τὸν πυθμένα τοῦτον ἵνα συμπιέσητε ἐν αὐτῷ τὸν σπόρον· ὅταν τὰ φυτάρια θὰ ἔχωσι τρία ἢ τέσσαρα φύλλα, νὰ βωλοκοπῆτε ἐλαφρῶς ἵνα κάμητε νὰ πίπτῃ τὸ χῶμα τῶν πλευρῶν ἐντὸς τῶν αὐλάκων καὶ νὰ ἐπιχώννυται οὕτως ἡ βάσις τῶν φυτῶν μέχρι ἑκατοστομέτρων τινῶν· ἀργότερον νὰ βωλοκοπῆτε ἰσχυρότερον ἵνα ἰσοπεδώσητε ὁλοσχερῶς τὸ ἔδαφος, καὶ νὰ ἐκτελέσητε οὕτω τὴν δευτέραν παράχωσιν.

«Πάντα ταῦτα δὲν ἀπαιτοῦσι μεγάλα ἔξοδα οὔτε μεγάλους κόπους καὶ ἐντούτοις, τοῦτο ἀρκεῖ ἵνα προσδώσῃ εἰς τὴν βλάστησιν τοῦ σίτου ἐκπληκτικὴν εὐρωστίαν ἵνα ἀποδώσῃ ἐν τέλει τὴν ὡραίαν συγκομιδήν.

«Εἶναι μέθοδοι αὗται προσιταὶ εἰς πάντας.

«Ὑπομιμνήσκομεν, λοιπόν, ὅτι προπάντων διὰ τὰς πτωχὰς γαίας θὰ παραχθῶσιν αἱ μᾶλλον ἐπαισθηταὶ βελτιώσεις τῶν ἀποδόσεων, ἐκείνας διὰ τὰς ὁποίας ἀκριβῶς αἱ συγκομιδαὶ εἶναι ἰδιαζόντως ἀσθενεῖς.

Αἱ γαῖαι αὗται ἀντιπροσωπεύουσιν ἐν Γαλλίᾳ τὴν μᾶλλον ἐκτεταμένην ἐπιφάνειαν ἐκείνων αἵτινες εἶναι καθιερωμέναι εἰς τὸν σῖτον.....ἡ ἐλαχίστη αὔξησις τῶν ἀποδόσεων τούτων θὰ ἔχῃ λοιπὸν ἄμεσον καὶ σημαντικὴν ἀπήχησιν ἐπὶ τῆς ὁλικῆς συγκομιδῆς καὶ ἐπὶ τῆς μέσης γενικῆς παραγωγῆς τῆς χώρας ἡμῶν.»

Η ΝΕΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

—Πειράματα ὑπὸ τοῦ κ. *Rouest*.

Πρόκειται ἐπίσης περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδόσεων. Ὁ κ. *Rouest* προσδίδει ἀξίαν εἰς τὴν ἔπαυλιν τῶν *Barthes*, 20 χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς Καρκασσόν, εἰς τὸ Μέλαν Ὄρος (*Montagne noire*) καὶ εἰς ὕψος 525 μ. γαίας πτωχὰς αἵτινες ἐχρησίμευον μέχρι τοῦδε νὰ διατρέφωσι πενιχρῶς πρόβατα. Ἡ νεοκαλλιέργεια ἡ ἐγκατασταθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. *Rouest* ὁρίζεται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

«Ἡ καλλιέργεια τῶν δημητριακῶν, ἡ τοῦ σίτου ἰδία, δὲν θὰ καταστῇ ἀμειπτικὴ εἰμὴ ὅταν θὰ ἀφήσωσι τὴν μέθοδον τῆς βραδείας καὶ πυκνῆς σπορᾶς, ὅταν θὰ ἀποβῇ καλλιέργεια διὰ σαράκλου καὶ ὅταν τὸ ἀναγκαῖον ἄζωτον εἰς τὴν παραγωγήν του θὰ παρέχηται δωρεὰν διὰ διὰ ἐδαφικοῦ μερισμοῦ πρὸς ἀμοιψισπορὰν (*assolement sideral*). Πρὸς τοῦτο πρέπει:

1.) Νὰ σπείρωσι πρωΐμως, δηλ. κατὰ τὴν φυσιολογικὴν ἐποχὴν τῆς ὡριμότητος τῶν σπόρων τῶν δημητριακῶν.

2.) Νὰ σπείρωσι καθαρὰ (*clair*) καὶ εἰς μεγάλας ἀποστάσεις κατὰ γραμμάς.

3.) Νὰ θεωρῶσι τὰ δημητριακὰ ὡς φυτὰ σαρακλωμένα.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρώτων δοκιμῶν τοῦ κ. *Rouest* ἐγένοντο πολὺ ἐνθαρρυντικά. Περιστάσεις ἧττον εὐνοϊκαὶ δὲν τῷ ἐπέτρεψαν ἀκολούθως νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐξαίρετον τῆς μεθόδου του, ἐπαΐων ὅμως παρατηρητής, ὁ κ. Καρρέ, ἐπεσκέφθη ὅλως ἐσχάτως τὴν ἐκμετάλλευσίν του καὶ ἐμαρτύρησεν ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἤξιζεν ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. *Rouest*. Συμφέρει νὰ περιμένωμεν.

Ἐντούτοις δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι αἱ ἐργασίαι τῶν κ. κ. Ζὰν, *Desvaux* καὶ *Rouest* ἀποδεικνύουσι μέχρι τῆς ἀποδείξεως, τὴν τόλμην, τὸ πνεῦμα τῶν μεθοδικῶν ἐρευνῶν καὶ τὸ προτέρημα (*talent*) ὅπερ ἐπιδεικνύουσί τινες τῶν πρακτικῶν μας καὶ τῶν ἀγρονόμων.

Πρέπει νὰ ἐξάρωμεν παραπλήσια παραδείγματα ἀντὶ νὰ θρηνολογῶμεν πάντοτε τὴν στασιμότητα τοῦ γάλλου γεωργοῦ.

Προσθέσωμεν ἔτι ἓν παράδειγμα. Πρόκειται περὶ δοκιμῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ κ. Πετὶ (*Petit*) καθηγητοῦ τῆς γεωργίας τοῦ *Morbithan*. Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα ἐσημείωσεν ὁ κ. *Pluchet* ἐν ἀνακοινώσει του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς γεωργίας. *

Ἐξετέλεσα πέρυσι πειράματα καλλιεργῶν σῖτον κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους.

«Καλλιέργεια κατὰ τύχην, 26 κουϊντάλλια σίτου, 31 κουϊντάλλια ἀχύρου. Καλλιέργεια κατὰ γραμμὰς 28 κουϊντάλλια σίτου, 30 κουϊντάλλια ἄχυρα. Καλλιέργεια διὰ φυτῶν μεταφυτευμένων (*plants repicqués*) 49 κουϊντάλλια σίτου καὶ 32 κουϊντάλια ἀχύρου.

«Λογαριάσατε τώρα τὴν τιμὴν τῶν 20 καὶ πλέον συμπληρωτικῶν κουϊνταλίων τῶν δοθέντων μόνον κατὰ ἑκτάριον καὶ θὰ ἴδητε τὸ πραγματοποιούμενον κέρδος, ἄνω τῶν 1500 φράγκων.»

Ὁ κ. *Petit* ποιεῖται τὴν παρατήρησιν ὅτι ὅλα τὰ δημητριακὰ δύνανται νὰ μεταφυτευθῶσι πλὴν τοῦ μαύρου σίτου ἢ *sarrasin*. Προσθέτει δὲ «Οἱ γεωργοί μας θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀρχίσωσι νὰ ἐκτελῶσι τὴν καλλιέργειαν τῶν μεταφυτευθέντων δημητριακῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σπορῶν των πρὸ τῆς πραγματοποιηθείσης μεγαλειτέρας ἀξίας, θὰ αὐξήσωσι κατὰ μικρὸν τὴν οὕτω καλλιεργουμένην ἔκτασιν.»

Νοεῖται καλῶς, ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰμὴ ὑπὸ τῶν μικρῶν ἰδιοκτητῶν οἵτινες δὲν λογαριάζουν τὴν ἐργασίαν διότι ἐργάζονται οἱ ἴδιοι.

* Nouvelles methodes de culture du blé par M. Henri Desvaux. Une broch...Librairie de la Maison Rustique, 26, rue Jacob, Paris.

* Συνεδρία τῆς 21 Ἰουλίου 1920.

Η 14η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΔΗ ΕΘΝΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Α'.

Προσφυεστάτη έγένετο ή καθιέρωσις τῆς 14ης Σεπτεμβρίου πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ὑπογραφῆς τῆς Τουρκικῆς Σύνθήκης, καθότι ἡ ἡμέρα αὕτη κέκτηται μεγίστην σημασίαν καὶ ἀξίαν ἐθνικὴν ἅμα καὶ θρησκευτικήν, ἀνακαλοῦσα μεγάλα, ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ γεγονότα ἔν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνοχριστιανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, οἱ Πανέλληνες δὲ πρέπει κατ' αὐτὴν νὰ συγκεντρώσωμεν τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν ἐπὶ τούτων καὶ μεταρσιωθῶμεν εἰς τοὺς φωτεινοὺς καὶ ὑψηλοὺς ὁρίζοντας τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ ἐμπνευσθῶμεν τὰ ὑψηλότερα ἰδεώδη καὶ τὰ εὐγενέστερα συναισθήματα ἅτινα τὴν φυλὴν ἡμῶν, παρὰ πάσας τὰς δεινὰς καὶ φρικτὰς περιπετείας, διετήρησαν ἀλώβητον καὶ ἀνέδειξαν ἀθάνατον.

Ἐπιχειροῦμεν πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου γοργὴν καὶ κατὰ δύναμιν πιστὴν ἐν ἀδραῖς γραμμαῖς σκιαγραφίαν τῶν ἐν λόγῳ γεγονότων, ἅτινα συνοψίζει ἡ μεγάλη καὶ βαρυσήμαντος αὕτη ἡμέρα, εἰς ἣν νέα προσδίδεται αἴγλη διὰ τοῦ πανηγυρισμοῦ νέας κατ' αὐτὴν ἑορτῆς ἐθνικῆς ἐπὶ τῇ συντελουμένῃ ἤδη παλινορθώσει τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ Ἑλληνὶς καὶ Χριστιανὴ Ἑλένη γενομένη σύζυγος τοῦ εἰδωλολάτρου στρατηγοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ ἔτεκεν αὐτῷ υἱὸν Κωνσταντῖνον, εἰς ὃν μετὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος μετέδωκε καὶ τὴν ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν καὶ διέπλασε χριστιανικὴν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Διὸ ὁ ἰδιαιτέραν εἶχεν οὗτος συμπάθειαν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ὅτε διεδέξατο αὐτὸν καὶ ἐγένετο εἷς τῶν Καισάρων, οἱ λεγεῶνες τῶν ὁποίων ἠγείτο ἀπετελοῦντο τὸ πλεῖστον ἐκ Χριστιανῶν.

Καίτοι δὲν ἐγένετο χριστιανὸς ἐν τῷ φανερῷ εἶχε βαθύτατα τὸ Χριστιανικὸν αἴσθημα, διὸ καὶ στρατεύων κατὰ τοῦ συνάρχοντος Γαλερίου εἰς Ρώμην εἶδε κατὰ τὴν ἐκστρατευτικὴν πορείαν του προσευχόμενος ἐν μεσημβρίᾳ θεοσημίαν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὑπερκείμενον τοῦ ἡλίου σταυρὸν ἐκ φωτὸς συνιστάμενον καὶ φέροντα ἐπιγραφὴν **«Τούτῳ νίκα.»**

Ἡ ὁπτασία αὕτη κατέπληξε τὸν ἄνδρα καὶ ἐνέβαλεν εἰς αὐτὸν παντοίους διαλογισμούς, ὅτε τὴν αὐτὴν νύκτα εἶδεν οὗτος καθ' ὕπνους τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιφανέντος σημείου καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐντολὴν ἵνα ποιήσῃ ὁμοίωμα τούτου καὶ ἔχῃ τοῦτο ὡς νικηφόρον ἁλέξημα καὶ ἐποίησε τὸ γνωστὸν λάβαρον, ὅπερ ἐξετόπισε τὸν αὐτοκρατορικὸν ἀετὸν καὶ ἐγένετο ἐφεξῆς τὸ σῆμα τοῦ ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἀγωνιζομένου στρατοῦ.

Νικήσας τὸν Μαξέντιον ἠναγκάσθη νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκστρατείαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ ἑτέρου Καίσαρος τῆς Ἀνατολῆς Λικινίου ἀντιπάλου αὐτοῦ καὶ διώκτου τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἤδη τὸ πολὺ τοῦ στρατοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου συνέκειτο ἐξ Ἑλλήνων Χριστιανῶν ἢ Εἰδωλολατρῶν καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στόλου τοῦ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον πλεύσαντος ὑπὸ τὸν υἱὸν του Κρῖσπον ἀπετελεῖτο ἐκ σκαφῶν ἐκ τῆς κυρίως Ἑλλάδος προερχομένων μετὰ τῶν πληρωμάτων αὐτοῦ.

Ἡ παράταξις ἐγένετο παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν τῶν δύο ἀντιπάλων στρατῶν καὶ τῇ πρωΐᾳ τῆς κρισίμου ἡμέρας ὁ Λικίνιος προσηγόρευσεν ὡς ἑξῆς τὸν εἰδωλολατρικὸν στρατὸν αὐτοῦ:

«Ἄνδρες φίλοι καὶ σύμμαχοι, πάτριοι μὲν οἵδε θεοί, οὓς ἐκ προγόνων τῶν ἀνέκαθεν παρειληφότες σέβειν τιμῶμεν ὁ δὲ τῆς ἐναντίας ἡμῖν ἐξάρχων παρατάξεως τὰ πάτρια παρασπονδήσας τὴν ἄθεον εἵλετο δόξαν, οὐκ' οἶδ' ὁπόθεν ξένον τινὰ πεπλανημένως παριέπειθεν, αἰσχρῷ τε τούτου σημείῳ τὸν οἰκεῖον καταισχύνει στρατὸν, ᾧ πεποιθὼς ὁρμᾶται οὐ πρὸς ἡμᾶς, πολὺ δὲ πρότερον πρὸς αὐτοὺς οὓς παρέβη θεοὺς ἁρμαμενος τὰ ὅπλα. Ὁ δὲ οὖν παρὼν ἐλέγξει καιρὸς τὸν τῇ δόξῃ πεπλανημένον, θεοῖς τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ τοῖς παρὰ θάτέρῳ μέρει τιμωμένοις βραβεύων. Ἡ γὰρ ἡμᾶς ἀποδείξας νικητὰς δικαιότατα τοὺς ἡμετέρους θεοὺς σωτῆρας καὶ βοηθοὺς ἀληθεῖς ἐπιδείξει· ἢ εἰ κρατήσειε τῶν ἡμετέρων πλείστων γε ὄντων, καὶ τάως τῷ πλήθει πλεονεκτούντων, εἴ τις οὗτος οὐκ' οἶδ' ὁπόθεν, ὁρμώμενος ὁ Κωνσταντίνου θεός, μηδεὶς λοιπὸν ἐν ἀμφιβόλῳ τιθέσθω, τίνα δεῖ θεὸν σέβειν, προσχωρεῖν δὲ τῷ κρατοῦντι, καὶ τούτῳ τῆς νίκης τιθέναι τὰ βραβεῖα. Καὶ εἰ μὲν ὁ ξένος καὶ νῦν γελώμενος ἡμῖν, κρείττων φανεὶς θεὸς καὶ ἡμᾶς αὐτὸν γνωρίζειν τε καὶ τιμᾶν, μακρὰ χαίρειν τούτοις εἰπόντας οἷς μάτην τοὺς κηροὺς ἐξάπτομεν, εἰ δὲ οἱ ἡμέτεροι κρατήσειεν, ὃ δὴ οὐκ ἀμφιβάλλεται, μετὰ τὴν ἐνταυθοῦ νίκην ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν ἀθέων πόλεμον ὁρμῶμεν».

Ἐκηρύττετο λοιπὸν οὕτω ἀπὸ τὸν Λικινίου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πόλεμος θρησκευτικὸς μεταξὺ τῆς εἰδωλατρείας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐν διηνεκεῖ διωγμῷ διατελοῦντος ἀπὸ τοῦ Νέρωνος καὶ χάριν εὑρόντος μόνον παρὰ τῷ Κωνσταντίνῳ τῷ Χλωρῷ καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Κωνσταντίνῳ τῷ Μεγάλῳ. Τῇ 3 Ἰουλίου 323 συμπλακέντων τῶν δύο ἀντιπάλων καὶ ἀδιαλλάκτων πολεμίων παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν, ὁ Λικίνιος μετὰ μάχην πεισματωδεστάτην ἐνέδωκε καὶ ὑπεχώρησε μέχρι Βυζαντίου καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην ἵνα μὴ ἀποκλεισθῇ ὑπὸ τοῦ Κρίσπου ἄγοντος ἐκεῖ πρὸς τοῦτο τὸν στόλον. Ὁ Κωνσταντῖνος διαβαίνει τὸν Βόσπορον διώκων αὐτὸν ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ σύγκροτεῖται δευτέρα μάχη παρὰ τὴν Χρυσόπολιν (σημ. Σκούταρι) καὶ νικᾷ τὸν Λικίνιον κατὰ κράτος ὁ Κωνσταντῖνος καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ Χριστιανισμὸς τὴν εἰδωλολατρείαν καταθριαμβεύων αὐτῆς ἐφεξῆς.

Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἐπανακάμψας εἰς Ρώμην καὶ ἐκεῖ περιπεσὼν εἰς διαμάχας καὶ περισπασμοὺς πρὸς τὸν εἰδωλολάτρην ρωμαϊκὸν λαὸν καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς παρωξύνθη καὶ περιέστη εἰς παραφοράν ἥτις ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ του Κρίσπου, τοῦ κατανικήσαντος τὸν στόλον τοῦ Λικινίου καὶ ἐξασφαλίσαντος τὴν νίκην εἰς αὐτόν, καὶ εἶτα μεταμεληθεὶς διὰ τὸν ἄνοσιον φόνον ἐστράφη κατὰ τῆς μητρυιᾶς τοῦ Κρίσπου Φαύστας, ἣν καὶ ἐφόνευσε κατὰ τρόπον φρικώδη. Ὁ οἶκος τοῦ Μ. Κωνσταντίνου προστάτου καὶ ἀγωνιστοῦ τῆς θρησκείας τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ, ἐπλήσθη ἐγκλήματος καὶ μιάσματος καὶ ἐπιφαίνεται τότε ἡ εὐσεβεστάτη καὶ χριστιανικωτάτη βασιλομήτωρ Ἑλένη ἐν τῇ ἀπείρῳ στοργῇ αὐτῆς θέλουσα νὰ παΐσῃ τὴν ἐλαύνουσαν τὸν μέγαν υἱόν της μανίαν καὶ πρὸς τοῦτο προσφεύγει εἰς τὴν νέαν θρησκείαν τῆς ἀγάπης, τῆς συγγνώμης, τῆς χάριτος. Ἐπιχειρεῖ ὑπερεβδομηκοντούτις ἤδη ἐπιπονώτατον δ' ὅ τε τὴν ἡλικίαν καὶ τὰ ἀτελῆ τῆς συγκοινωνίας μέσα προσκύνημα εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τὴν θεοβάδιστον Ἱερουσαλὴμ πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου ὑπὲρ τοὺς τρεῖς ὅλους αἰῶνας μετὰ τὴν φρικτὴν Σταύρωσιν αὐτοῦ.

Ἡ Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸν μακρότατον τοῦτον χρόνον εἶχε κατασκαφῇ ὑπὸ τοῦ Τίτου τῷ 70 μ. Χ. ὥστε νὰ μὴ ἀπομείνῃ λίθος ἐπὶ λίθου καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς πόλεως τοῦ Ἰεχωβᾶ τοῦ ἀκραιφνοῦς μοναθεϊσμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς προφητοκτόνου καὶ θεοκτόνου πόλεως ἠγέρθη πόλις εἰδωλολατρικὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Αἰλιὰς Καπιτωλίνη, καὶ ὅπου ἠγείρετο ὁ θεόδμητος ναὸς τοῦ Σολομῶντος ἠγείρετο ἤδη πολυτελέστατον ἱερὸν εἰς τὸν Καπιτώλιον Δία καὶ μεταξὺ τῶν περιλειπομένων ἐρειπίων ἀραιότατοι καὶ περιδεεῖς περιεφέροντο ὡς σκιαὶ οἱ ὑπολειφθέντες χριστιανοί, μόλις ἀναθαρρήσαντες ὑπὸ τοῦ προσφάτου κηρύγματος τοῦ Μ. Κωνσταντίνου τῆς πλήρους ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας πάντων ὁ ὑπὸ τὸ σκῆπτον αὐτοῦ λαῶν ἄνευ φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς διακρίσεως.

«Εἰρηνεύειν σου τὸν λαὸν καὶ ἀσασίαστον μένειν ἐπιθυμῶ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῆς οἰκουμένης καὶ τοῦ πάντων ἀνθρώπων χρησίμου. Ὁμοίαν τοῖς πιστεύουσιν οἱ πλανώμενοι χαίροντες λαμβανέτωσαν εἰρήνης τε καὶ ἡσυχίας ἀπόλαυσιν. Αὕτη γὰρ ἡ τῆς κοινωνίας ἐπανόρθωσις καὶ πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἀγαγεῖν ὁδὸν ἰσχύει. Μηδεὶς τὸν ἕτερον παρενοχλείτω· ἕκαστος ὅπερ ἡ ψυχὴ βούλεται τοῦτο καὶ πραττέτω».

Μετὰ τοσαύτας καὶ τηλικαύτας ἀνατροπὰς καὶ ἀναστατώσεις δυσχερεστάτη εἰμὴ ἀδύνατος ἀπέβαινεν ἡ ἀνεύρεσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἐδέησε νὰ περισυλλεγῶσιν αἱ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα διὰ τῶν αἰώνων μεταδοθεῖσαι παραδόσεις καὶ μαρτυρίαι καὶ διὰ τῆς ἀπὸ τῆς βαθείας καὶ ἀκραιφνοῦς πίστεως ἐμπνεύσεως ν' ἀποκαλυφθῇ ὡς ἐκ θαύματος τὸ ἁγιώτερον καὶ ἱερώτερον ἔμβλημα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ἐπ' αὐτοῦ μετὰ κατανυκτικῶν τελετῶν ἀνεστηλώθη εἰς προσκύνησιν εὐλαβῆ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης καὶ εἰς αἰώνιον φωτισμὸν αὐτῆς τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου 327.

Ἡ βασιλομήτωρ Ἑλένη καταθέσασα τὸν θεμέλιον τοῦ πρώτου χριστιανικοῦ ναοῦ ἐν τῇ κοιτίδι αὐτῆς τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἐπὶ τοῦ ἡγιασμένου χώρου τοῦ Παναγίου Τάφου σπεύδει ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν ἐν τῇ Δύσει υἱόν αὐτῆς κομίζουσα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ τὴν χριστιανικὴν γαλήνην καὶ στοργὴν μετὰ τῶν ἁπτῶν τεκμηρίων τῆς θεοπνεύστου ἀποκαλύψεως αὐτῆς, καὶ ὁ Μ. Κωνσταντῖνος βαλσάσμου παρηγορίας καὶ ἀνακουφίσεως πλησθεὶς αἰσθάνεται ἤδη ἀποστροφὴν πρὸς τὴν εἰδωλολατρικὴν καὶ διεφθαρμένην Ρώμην καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν Ἀνατολὴν ὅπου ἐπικράτει ἀπολύτως ὁ χριστιανισμὸς καὶ μετ' αὐτοῦ αἱ ὑψηλαὶ καὶ θεῖαι χριστιανικαὶ ἀλήθειαι καὶ ἀρεταί, δι' ὧν μόνον θὰ ἦτο δυνατὴ τοῦ παγκοσμίου κράτους ἡ κραταίωσις καὶ σωτηρία.

Λόγοι πολιτικοί, λόγοι στρατηγικοὶ ἀλλὰ προπάντων ὑψηλοὶ λόγοι ἠθικοὶ συμβολιζόμεναι καὶ ἐνσαρκούμενοι ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου Βυζαντίου μετάθεσιν τῆς πρωτευούσης τοῦ παγκοσμίου κράτους καὶ εἰς τὴν γένεσιν τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας ἥτις ἐπὶ χίλια ὅλα ἔτη ἐγένετο ὁ πρόμαχος τῆς θείας πίστεως καὶ ἡ ἱερὰ κάμινος ἐν ᾗ ἀνεχωνεύθησαν τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ἡ Χριστιανικὴ διδασκαλία ἵνα ἀποτελέσωσι τὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν πολιτισμόν, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν ἀνέσπερον πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν ἥλιον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΑΙ ΖΩΝΑΙ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΕΠΙΡΡΟΗΣ
ΕΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Τὸ κείμενον τῆς τριμεροῦς συνθήκης.—Ἡ ἰταλικὴ ζώνη.

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὸ πλῆρες κείμενον τῆς Συνθήκης περὶ ζωνῶν οἰκονομικῆς ἐπιρροῆς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ τῆς ὑπογραφείσης μεταξὺ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας τὴν ἰδίαν ἡμέραν καθ' ἣν ὑπεγράφετο ἡ Τουρκικὴ συνθήκη τῆς εἰρήνης εἰς Σὲβρ.

Τὸ πρῶτον ἄρθρον τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης καθορίζει πλήρη ἰσότητα μεταξὺ τῶν συμβληθεισῶν Δυνάμεων εἰς τὸν καταρτισμὸν ὅλων τῶν διεθνῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὑπηρεσιῶν αἵτινες ἐξαρτῶνται ἐκ τούτων εἰς τὰς ὁποίας ἀπόκειται τὸ ἔργον νὰ ἀναδιοργανώσουν κατὰ τρόπον συμβιβαζόμενον πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας τὰς διαφόρους δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἰσότης καὶ ἀμοιβαιότης.

Εἰς τὸ 2ον ἄρθρον καθορίζεται ὅτι οἱ ὑπήκοοι μιᾶς ἑκάστης τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, τὰ βιομηχανικά των προϊόντα, τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀεροπλοια, θὰ ἀπολαμβάνουν πλήρη ἰσότητα δικαιωμάτων μὲ τοὺς τῆς Δυνάμεως ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀναγνωρίζωνται εἰδικὰ συμφέροντα εἰς ὡρισμένην ζώνην καὶ συγκεκριμένως ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ζώνης.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3, αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται νὰ παράσχουν ἀμοιβαίαν πρὸς ἀλλήλας διπλωματικὴν ὑποστήριξιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς θέσεώς των ἐν τῇ ζώνῃ εἰς ἣν τοῖς ἀναγνωρίζονται ἰδιαίτερα συμφέροντα.

Τὸ ἄρθρον 4 καθορίζει ὅτι ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τῆς Ἀνατολίας, ἥτις θὰ διέρχεται διὰ τουρκικοῦ ἐδάφους θὰ διευθύνεται ὑπὸ ὁμάδος κεφαλαιούχων Γάλλων Βρεττανῶν καὶ Ἰταλῶν.

Τὸ ἄρθρον 5 καθορίζει τὰ μερίδια τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκχωρηθοῦν εἰς τὰς διαφόρους ἐνδιαφερομένας ὁμάδας ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς Βαγδάτης.

Τὸ ἄρθρον 6 ὁρίζει τὰ γεωγραφικὰ ὅρια τῆς γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς ζώνης ἐπιρροῆς.

Ἡ Ἰταλικὴ ζώνη.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν τὰ ὅρια εἶναι τὰ ἑξῆς: Πρὸς ἀνατολὰς ἀναχωρεῖ ἐκ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Λάμα-σοῦ τοῦ κόλπου τῆς Ἀλεξανδρέττας μέχρι τοῦ Ἐρτιζὰς Δάγ, δυτικοῦ ὁρίου τῆς ζώνης τῶν ἰδιαιτέρων γαλλικῶν συμφερόντων.

Πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμὰς ἐκτείνεται μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Ἐσκισεχίρ. Ἡ γραμμὴ ἐκεῖ κάμπτεται ὅπως περιλάβῃ ὁλόκληρον τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀπὸ Ἐσκισεχὶρ μέχρι Ἰκονίου.

Πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ καὶ μέχρι τῆς Κιουτάχιας διέπεται ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς, ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ἐσκισεχὶρ-Ἰκονίου, ἐνῶ εἰς τὴν Κιουτάχιαν ἀφίνει τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἐκτὸς τῆς ζώνης.

Ἐκ τοῦ σημείου τούτου πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ Ἀεσὲς Δάγ κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, ἐκεῖθεν εἰς τὸ ἀνατολικώτερον σημεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ τὸ σύνορον τῆς ζών ς τῶν Στενῶν συναντᾷ τὸ Ἀμπουλεὸν Γκὲνλ, ἀκολουθεῖ ἐπίσης γραμμὴν εὐθεῖαν. Δυτικῶς τοῦ σημείου τούτου κατευθύνεται πρὸς νότον μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ ὅστις χύνεται εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Αἰγαίου, περίπου εἰς πέντε χιλιομέτρων ἀπόστασιν βορειανατολικῶς τῆς Νέας Ἐφέσου.

Νοτίως ἡ γραμμὴ φθάνει ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Λάμα-σοῦ τοῦ κόλπου τῆς Ἀλεξανδρέττας μέχρι τοῦ Αἰγαίου.

Οἱ ἄνθρακες τῆς Ποντοηρακλείας.

Τὸ ἄρθρον 7 εἶναι καὶ τὸ σημαντικώτερον, διότι καθορίζει τοὺς ὅρους τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀνθρακοφόρου περιοχῆς τῆς Ποντοηρακλείας ὡς καὶ τὰ μέσα τῆς μεταφορᾶς καὶ φορτώσεως τοῦ ἄνθρακος.

Ὁρίζεται ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις ὡς καὶ πάντα τὰ μέσα ταύτης ἐγκωροῦνται εἰς τὴν Ἰταλικὴν-Κυβέρνησιν, χωρὶς νὰ παραβλάπτωνται τὰ δικαιώματα καὶ αἱ παραχωρήσεις αἱ γενόμεναι εἰς συμμόχους καὶ οὐδετέρους μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1918.

Ὅσων ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τὰ ἀνήκοντα εἰς Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους, τοῦτοι θὰ ἀπαλλοτριοῦνται ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἀλλ' εἰς βάρος τῆς Ἰταλικῆς.

Τὸ αὐτὸ ἄρθρον ὁρίζει ὅτι ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ παράσχουν πρὸς ἀλλήλας ἀμοιβαίαν διπλωματικὴν ὑποστήριξιν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐγχωρουμένου εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐδάφους, διὰ τὴν χάραξιν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν ἐργασίαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

Τὸ ἄρθρον 8 καθορίζει τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀποσύρουν τὰ στρατεύματά των ἐκ τῶν ζωνῶν εἰς ἃς ἰδιαιτέρα συμφέροντα ἀναγνωρίζονται.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ὁμιλεῖ περὶ ἀποχωρήσεως, ὅταν ἡ Συνθήκη τῆς εἰρήνης ἐκτελεσθῇ καὶ τὰ μέτρα τὰ γενόμενα διὰ τὴν προστασίαν τῶν χριστιανικῶν μειονοψηφιῶν ἰσχύσωσιν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 9, ἑκάστη τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων εἰς ἣν ἀνεγνωρίσθησαν εἰδικὰ συμφέροντα εἰς μίαν ζώνην τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους θὰ δεχθῇ τὴν εὐθύνην νὰ ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς Συνθήκης τῆς εἰρήνης.

Τὸ ἄρθρον 10, προβλέπει ὅτι οὐδεμία διάταξις τῆς ἐν λόγῳ Συνθήκης δύναται νὰ παρεμποδίσῃ τοὺς ὑπηκόους διαφόρων Κρατῶν νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὰς ἐν λόγῳ ζώνας δι' ἐμπορικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς σκοπούς.

Διὰ τοῦ 11 ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι ἡ Συνθήκη θὰ ἰσχύῃ μεταξὺ τῶν τριῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς Τουρκικῆς Συνθήκης τῆς εἰρήνης.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 24)6 Σεπτ. 1920.

Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω ὑμῖν τὴν ἐν Λευκωσίᾳ κατὰ τὴν ἀγορὰν Κύκκου ἵδρυσιν παραγγελιοδοχικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ ὑποκαταστήματός μου διὰ τὰς ἀγορὰς Λευκωσίας, Λάρνακος, Ἀμμοχώστου καὶ Πάφου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀδελφοῦ μου κ. Σωκράτους Ἰωαννίδου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΛΟ·Ι·ΖΟΥ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

τὸ ὁποῖον θέλει ἀσχολεῖσθαι εἰς τὰς αὐτὰς ἐργασίας ἃς διεξήγον μετὰ τῶν πελατῶν μου μέχρι σήμερον μέσον ἀντιπροσώπου, ἤτοι λῆψιν καὶ ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν ἐπὶ παντὸς εἴδους.

Παρὰ τῷ ρηθέντι ὑποκαταστήματί μου θέλει ὑπάρχει διαρκὴς μικρὰ παρακαταθήκη διαφόρων εἰδῶν ἐμπορευμάτων πρὸς ἄμεσον ἐφοδιασμὸν τῶν πελατῶν καὶ πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ὁ Ἀδελφός μου κ. Σωκράτης Ἰωαννίδης θὰ ὑπογράφῃ ὁ ἴδιος διὰ πᾶσαν ἐργασίαν τοῦ ρηθέντος ὑποκαταστήματός μου καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ λάβητε σημείωσιν τῆς ὑπογραφῆς του ὡς φαίνεται κάτωθι.

Παρακαλεῖσθε νὰ σημειώσητε ὅτι τὸ ρηθὲν ὑποκατάστημά μου θὰ εὐθύνεται μόνον διὰ πᾶσαν νέαν ἐργασίαν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τοῦ Ἀδελφοῦ μου καὶ τῶν πελατῶν.

Διαβεβαιῶν ὅμως ὅτι πᾶσα παραγγελία καὶ συναλλαγὴ θὰ ἐκτελῆται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀκριβείας καὶ ταχύτητος καὶ εὐελπιστῶν ὅτι θέλετε περιβάλει τὸ ὑποκατάστημά μου μετὰ τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης δι' ἧς μὲ ἐτιμήσατε μέχρι σήμερον

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Λ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ὁ Κύριος Σωκράτης Ἰωαννίδης θέλει ὑπογράφει: ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ. (4—2)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς μεθ' ἡμῶν συναλλαττομένους, ὅτι ἀπὸ τῆς 1)14 Αὐγούστου 1920 ἡ ὀνομασία τοῦ καταστήματος καὶ ἡ ὑπογραφή μας θέλει εἶσθαι

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

καὶ οὐχὶ Ε. Ι. Ἀντωνιάδης ὡς μέχρι σήμερον.

Καθιστῶμεν δ' ἐπίσης γνωστόν, ὅτι ταχυδρομικὴ ἡμῶν διεύθυνσις εἶναι ἡ νέα ὀνομασία τοῦ Καταστήματός μας δηλ. πλῆρες τὸ Ὀνοματεπώνυμον ἡμῶν.

Κτῆμα Πάφος τῇ 28)10)8)1920.

Μετὰ τιμῆς

(6-4) **ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ**

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλῶ ἵνα λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν τὸ Σ. Κοινὸν ὅτι τὴν Ἑταιρείαν τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Γ. ΛΕΟΝΤΙΟΣ & Σ+Α

Γραφεῖου ἀποτελοῦσιν ὁ πατήρ μου Λεόντιος Συμεωνίδης καὶ ὁ ἀδελφός μου Κ. Λεοντιάδης ἐκ Λυθροδόντα.

Λευκωσίᾳ τῇ 24)6)9)1920.

Μετὰ τιμῆς

Γ. Λεόντιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΑΠΩΝΕΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ Ν. ΖΑΒΟΓΙΑΝΝΗ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΣΑΠΩΝΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΑΡΙΣΤΗΣ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ τῷ 1900
Ἐν ΚΡΗΤΗ τῷ 1900
Ἐν ΣΙΚΑΓΩ τῷ 1893

Χρυσᾶ Βραβεῖα

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Εἶναι ὁ καλλίτερος Σάπων διὰ πλύσιν ἀσπροροῦχων. – Λευκαίνει καὶ διατηρεῖ τὰ ἀσπροροῦχα χωρὶς νὰ τὰ καταστρέφῃ.—Μία καὶ μόνη δοκιμὴ θὰ σᾶς κάμῃ νὰ μὴ μεταχειρίζεσθε παρὰ μόνον τὸ Σαπούνι "ΖΑΒΟΓΙΑΝΝΗ"

Διαρκὴς παρακαταθήκη παρὰ τῷ ἐν Κύπρῳ Συνε

ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 29/11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Καθ' ἃ προηγγέλθη, τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν τῇ 9 π. μ. τοῦ π. Σαββάτου, παρῆσαν δὲ κατ' αὐτὴν ἅπαντα τὰ ἐπίσημα μέλη, καὶ οἱ ἐν Κύπρῳ παραμένοντες ἐκ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, ἐκ τῶν Μωαμεθανῶν δὲ μόνος ὁ Ἰρφὰν ἐφέντης.

Κατατίθενται εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου τὰ νομοσχέδια, τοὺς τίτλους τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ, ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ.

Πρῶτον φέρεται τὸ Περὶ τροποποιήσεως τοῦ «Περὶ τελωνειακῶν δασμῶν, ἐμμέσων φόρων καὶ δημοσίων προσόδων νόμου.»

Ὁ κ. ΛΟΥΗΣ ζητεῖ ὅπως προηγηθῇ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Νομοσχέδιον, ἀλλ' ἡ αἴτησίς του διὰ ψηφοφορίας ἀπορρίπτεται.

Ἀρχεται ἡ συζήτησις κατ' ἄρθρον ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ προτείνονται διάφοροι τροποποιήσεις, μὴ γενόμεναι δεκταί.

(8 ἄρθρον.)

Ὁ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ προτείνει νὰ ἰσχύῃ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη ὁ παρὼν νόμος, ν' ἀναβληθῇ δηλ. ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ἵνα ἐκφράσωσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἀπουσιάζοντα αἱρετὰ μέλη τὴν γνώμην των. Ἡ πρότασις δὲν γίνεται δεκτή.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ 11ου ἄρθρου ὁ κ. Εὐγένιος καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι γνώμῃ τῶν παραγωγέων ἐμπόρων καὶ ἐξαγωγέων εἶνε ἡ διατήρησις τῆς νῦν ὑπαρχούσης διατιμήσεως τῆς δεκατείας μὲ αὔξησιν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐξαγωγῆς. Ζητεῖ πληροφορίας πῶς θὰ ὑπολογισθῇ ἡ δεκατεία, ἂν ἐπὶ τῆς τιμῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀγοράζουν οἱ ἔμποροι ἢ εἰς τὴν ὁποίαν πωλοῦν.

Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ δηλοῖ, ὅτι ἡ ἐκτίμησις θὰ γίνηται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 29 ἄρθρου τοῦ Νόμου τοῦ 1879 δηλαδὴ ἐπὶ τῆς τοπικῆς ἀγορᾶς τιμῆς τῆς ἐπικρατούσης εἰς τὸν κυριώτερον λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς.

Ὁ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο θὰ παρέχῃ μεγάλας δυσκολίας καὶ χρονοτριβήν. Διαβιβάζει τὰ παράπονα τῶν ἐξαγωγέων καὶ εἰσηγεῖται ν' ἀναβιβασθῇ τὸ δικαίωμα δεκάτης ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἀπὸ 1 σελ. εἰς 1 1)2.

Ὁ κ. ΣΕΒΕΡΗΣ συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Εὐγενίου καὶ προσθέτει ὅτι τὸ μέτρον θὰ προκαλέσῃ καὶ ἀνισότητας.

Διὰ τὰ χαρούπια, λέγει, ὅτι ἡ τιμὴ των δὲν εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ οὔτε ὅλοι οἱ ἔμποροι ἀγοράζοῦν εἰς τὰς αὐτὰς τιμάς. Καὶ ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς ἡ τιμὴ ποικίλλει ἀπὸ 20-30 σελ. τὸν στατῆρα. Εἰς δὲ καὶ ὁ αὐτὸς πελάτης δύναται νὰ πληρωθῇ ἐπὶ τιμῆς ἐχούσης ταυτας διακυμάνσεις. Ἐὰν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἐφαρμοσθῇ ὡς ἔχει, θὰ εἶνε εἰς βάρος τῶν χαρουποπαραγωγῶν διότι ἡ δεκάτη καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπιβαρύνσεις τελειωτικῶς πληρώνονται ὑπὸ τοῦ χωρικοῦ καὶ πᾶσα ἐλαστικότης εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς δεκάτης θὰ εἶνε εἰς βάρος τοῦ χωρικοῦ, διότι πάντοτε ὁ ἔμπορος κατὰ τὴν πληρωμὴν θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς πληρωτέας δεκατείας εἰς βάρος τοῦ χωρικοῦ. Κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς ζημίας τῶν παραγωγῶν ἐνῷ ἐξ ἄλλου θὰ ὠφελῶνται οἱ κερδοσκόποι ἐκ τῶν ἐμπόρων.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ παρατηρεῖ καὶ αὐτὸς τὸ δύσκολον τοῦ τοιούτου καθορισμοῦ τῆς φορολογίας. Παρατηρεῖ ὅτι εἰς τοὺς τρεῖς τῆς Πάφου λιμένας ἐξαγωγῆς (Πάφου, Πέγειας, Χρυσοχοῦς) αἱ τιμαὶ ποικίλλουν(25/-, 20/- καὶ 22/-). Οἱ ἔμποροι ἀγοράζουν παρὰ μεσιτῶν εἰς πολὺ ὑψηλοτέρας τῶν ἀνωτέρων τιμῶν (ἴσως 30/-) Ποίαν λοιπὸν ἀξίαν θὰ λάβῃ ὡς βάσιν ἡ Κυβέρνησις πρὸς διακανόνισιν τῆς δεκατείας;

Ὁ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ δηλοῖ ὅτι θὰ λαμβάνηται ὡς βάσις ἡ τιμὴ τοῦ κυριωτέρου λιμένος τῆς ἐξαγωγῆς.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ παρατηρεῖ τὰς δυσκολίας πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιωμάτων τούτων καὶ θεωρεῖ προτιμότερον νὰ κανονισθῇ ἐκ τῶν προτέρων.

ΕΜΦΙΕΤΖΗΣ. Προτείνει ν' αὐξηθῇ τὸ νῦν ἐν ἰσχύϊ κατὰ μοναδα κατὰ 50 ο)ο. Διὰ ψηφοφορίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

ΣΕΒΕΡΗΣ ὑποβάλλει πρότασιν ὅπως κανονίζεται τὸ δικαίωμα (ὁ δασμὸς) ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Μετζιλὶς Ἰταρέ. Ἡ πρότασις καταψηφίζεται.

Ὁ κ. ΛΟΥΗΣ εἰς τὸ τέλος φέρει ἔνστασιν κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἵνα μὴ φέρῃ εὐθύνην, ὅτι ἐψηφίσθη τόσον σοβαρὸν νομοσχέδιον εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῆς ὥρας. Ἐπιθυμοῦμεν βεβαίως ἀναθεώρησιν τοῦ δασμολογίου. Ἐζητήσαμεν ἀναβολὴν ἵνα ζητήσωμεν μερικὰς λεπτομερείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ δὲν παρεχωρήθη. Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Λούης ἀναφέρει ὅτι δὲν ἐγνώσθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς μελέτης ἐπιτροπείας εἰς ἣν ἀνετέθη ἄλλοτε τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως μερικὰς λεπτομερείας, τὰς ὁποίας οὗτος παρέχει, ὑπολογίζων κατὰ τὰ διάφορα ἐπισυναπτόμενα δελτία περὶ τὰς £40,000 τὸ εἰσπραχθησόμενον ποσόν.

Ὁ κ. ΣΕΒΕΡΗΣ βεβαιοῖ ὅτι τοῦτο θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς £80,000.

Ὁ κ. ΛΟΥΗΣ ἐπιμένει διαμαρτυρόμενος διὰ τὸν τρόπον τῆς εἰσαγωγῆς τόσον σοβαροῦ νομοσχεδίου. Ἀναφέρει ὅτι μόνον πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἐστάλη τὸ νομοσχέδιον εἰς τοὺς βουλευτὰς καὶ δὲν εἶχον καιρὸν νὰ ἐπεξεργασθῶσι τοῦτο καὶ μελετήσωσι τὰ διάφορα δελτία.

Ἀναφέρει ὅτι ἐσπευσμένη ἐπιψήφισις νομοσχεδίων ἔφερε τὸ συμβούλιον εἰς τὴν ἀνάγκην τροποποιήσεων τοῦ αὐτοῦ Νόμου εἰς ἓν ἔτος καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε ἡ αὐτὴ ταχτικὴ νὰ τηρηθῇ καὶ διὰ τὸ τοσοῦτης σοβαρότητος νομοσχέδιον τοῦτο.

Ἀναφέρει ὅτι αἱ αὐταὶ παρατηρήσεις αἵτινες ἔγιναν περὶ τῆς φορολογίας τῶν χαρουπίων ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἄλλα εἴδη περὶ τῶν ὁποίων προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον. Τέλος δηλοῖ ὅτι θὰ καταψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ΣΕΒΕΡΗΣ. Δὲν ἐγείρομαι κ. Πρόεδρε ἵνα ἀναπτύξω τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους θὰ καταψηφίσω τὸ νομοσχέδιον. Μίαν ἀκόμη φορὰν μ' ἐδίδαξεν ἡ πεῖρα ὅτι οὐδεμίαν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐπίδρασιν ἔχει ἡ φωνὴ τῶν αἱρετῶν μελῶν. Ἐγείρομαι ἵνα ἐκφράσω τὴν ζωηρὰν διαμαρτυρίαν μου διὰ τὸν τρόπον, δι' οὗ ἡ Κυβέρνησις εἰσήγαγε καὶ ζητεῖ τὴν ἐπιψήφισιν τοιούτου νομοσχεδίου.

Νομοσχέδιον προωρισμένον νὰ μεταβάλῃ τὴν φορολογίαν, νὰ ἐπιβάλῃ ἐπὶ τῆς ἤδη κεκυρτωμένης ράχεως τοῦ Κυπρίου χωρικοῦ ὑπὲρ 100χιλ. λιρῶν ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιψηφίσῃ διὰ τρόπου μὴ ἀπαντῶντος εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Κυπριακῆς Ἱστορίας ἀπὸ τῆς κατοχῆς.

Ζητεῖτε τὴν ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου τοσοῦτον σοβαροῦ, ὅταν βλέπετε ὅτι ἡ ἡμέτερα φάλαγξ εἶνε τοσοῦτον ἠραιωμένη ἀπέναντι τῆς πάντοτε συμπαγοῦς ἰδικῆς σας. Καὶ παραβλέπετε τὸ γεγονός, ὅτι εἷς καὶ μόνον τῶν 12 αἱρετῶν μελῶν συμφωνεῖ πρὸς ὑμᾶς, ἐνῷ ἄλλοι ἐξέφερον ἤδη ἐναντίαν γνώμην καὶ ἄλλοι ἀπόντες, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκφράσωσι τὴν γνώμην των.

Ἀναγνωρίζω, ὅτι εἶνε ματαιοπονία νὰ καταναλίσκω τὸν χρόνον τοῦ συμβουλίου καὶ νὰ διατυπῶ παράπονα. Τὸ μόνον, ὅπερ παρακαλῶ, εἶνε ὅπως εὑαρεστηθῇ ἡ Ὑμετ. Ἐξοχότης, ὅταν ἀποστείλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν, νὰ συνοδεύσῃ τὸ νομοσχέδιον καὶ μὲ τὰ πρακτικά, διότι ἐλπίζω, ὅτι ἐκεῖθεν θὰ τύχωμεν δικαιοσύνης.

ΙΡΦΑΝ. Δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ προλαλήσαντος διότι δὲν εἶνε λάθος τῆς Κυβερνήσεως ἂν λείπουν τινὰ τῶν μελῶν, ἀλλὰ λάθος ἰδικόν των διότι λείπουν.

ΕΜΦΙΕΤΖΗΣ. Δὲν εἶναι λάθος Κύριε πρόεδρε ἂν ἀπουσιάζωσι τὰ Ἑλληνικὰ μέλη ἐκ Κύπρου ἐργαζόμενα διὰ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον εἶνε πολὺ ὑπερήφανοι.

Τεθέντος τοῦ ὅλου νομοσχεδίου εἰς ψηφοφορίαν ψηφίζεται διὰ τῆς ψήφου τῶν ἐπισήμων μελῶν καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς ψήφου.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Κατατίθεται ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ **Ἀρχιεπόπτου τῶν σχολείων** ὅστις ποιεῖται καὶ τὴν εἰσήγησιν ἐπ' αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποτελῆται ἐκ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, ὡς προέδρου, τοῦ Ἀρχιεπόπτου ἢ ἀντιπροσώπου του ὡς γεν. γραμματέως, ἐκ τῶν τριῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν ἕνδεκα τοιούτων ἐπὶ διετίαν, καὶ ἑτέρων ἓξ μελῶν Ἑλληνικῶν ἐκλεγμένων ἑνὸς παρ' ἑκάστου Ἐπαρχ. Διοικ. Συμβουλίου (Ἰταρέ.)

Αἱ σχολικαὶ ἐπιτροπεῖαι τῶν πόλεων θὰ ἀποτελῶνται ἐξ ἓξ μελῶν εἴτε ἐκ τῶν Ἑλλην. μελῶν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου εἴτε ἐξ ἄλλων προσώπων ἐκλεγομένων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ.

Αἱ Χωριτικαὶ σχολικοὶ ἐπιτροπεῖαι θὰ εἶναι αὐταὶ αἱ χωριτικαὶ ἐπιτροπεῖαι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ οἰκείου μουκτάρου.

Αἱ ἐπιτροπεῖαι αὗται θὰ ἔρχονται εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ἐπὶ διαφόρων σχολ. ὑποθέσεων.

Ὁ Μ. Ἀρμοστὴς ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου θὰ καθορίζῃ τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία ἐν αἷς θὰ λειτουργήσωσι σχολεῖα κατὰ τὸ ἐπιὸν σχολ. ἔτος, τὴν φύσιν καὶ τὸν βαθμὸν ἑκάστου σχολείου, τὸν βαθμὸν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διοριστέων διδασκάλων ἐν ἑκάστῳ σχολείῳ καὶ τὸν πληρωτέον ἑκάστῳ μισθὸν κατὰ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ.

Ἕκαστος διδάσκαλος φθάνων εἰς ἡλικίαν ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἑκάστη διδασκάλισσα εἰς ἡλικίαν 55 ἐτῶν μετὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐνέργειαν τοῦ νόμου τούτου θὰ διαγράφεται τοῦ καταλόγου τῶν διδασκάλων.

Ὅσοις δὲ τῶν διδασκάλων ὑπηρετήσῃ 15 ἔτη καὶ τῶν διδασκαλισσῶν δέκα ἔτη μετὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Ἀρχιεπόπτου περὶ ἀγαθῶν καὶ πιστῶν ὑπηρεσιῶν, θὰ λαμβάνῃ δωρεὰν τὸν μέσον μισθὸν ἑνὸς μηνὸς δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων.

Αἱ διὰ τὴν δημοτ. Παιδείαν δαπάναι θὰ καταβάλλωνται ἀπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ πόρους ἀπὸ προσθέτου φορολογίας 2 1)2 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ πάσης ἰδιοκτησίας ὑποκειμένης σήμερον εἰς Κτηματικὸν φόρον—Βεργὶ-Κιμάτ—ἐν τοῖς χωρίοις, καὶ ἀπὸ προσθέτου φορολογίας 4 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ πάσης ἰδιοκτησίας ὑποκειμένης ἤδη εἰς φόρον καλούμενον Βεργὶ-Κιμάτ ἐν ταῖς πόλεσιν ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν προβάτων, τῶν αἰγῶν καὶ τῶν χοίρων καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου τούτου θὰ διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Παιδείας.

Αὗται εἶναι ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς αἱ κυριώταται καὶ οὐσιωδέστατοι διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου τούτου, αἵτινες καὶ καθ' ἑαυτὰς ἐμφαίνουσι τὴν πραγματικὴν πρόθεσιν τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν παιδείαν τοῦ τόπου.

Ἀναφέρει ὁ Ἀρχιεπόπτης τὰς ἀλλοτε γενομένας εἰσηγήσεις τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀρμοστοῦ Γκούλδ Ἄδαμς προσπαθείας πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς παιδείας, τὰς ὁποίας ἐμπόδισεν ἡ ἔκρηξις τοῦ πολέμου.

Ἀναφέρει τὴν τελευταίαν ὀξύτητα τοῦ ζητήματος ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν καὶ τῶν μισθῶν. Καὶ ὑπενθυμίζει ὅτι ἀποτέλεσμα τῶν παραστάσεων καὶ ἀνεπισήμων συνεδριῶν πρὸ μηνῶν κατέληξαν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Νομοσχεδίου.

Ἀναφέρει, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐκφράζει τὴν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διακανόνισιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος καὶ βαδίζεται ἐπὶ τῶν συστάσεων τῶν πραγματογνωμόνων, ψηφιζόμενον δὲ θὰ ὠφελήσῃ τοὺς διδασκάλους καὶ θὰ ἐφαδιάσῃ τὰ σχολεῖα δι' ἱκανοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ νομοσχέδιον αἴρει τὸ σύστημα τῆς σχολικῆς φορολογίας. Κατὰ τὸ 1913-14 ἡ δαπάνη διὰ τὴν παιδείαν ἦτο £13 χιλ. τὸ 1919-20 £40 χιλ. κατὰ δὲ τὸ 1920-21 κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς θὰ ὑπερβῇ τὰς £60 χιλ.

Εἰς τὴν ἀνεπίσημον συνεδρίαν ἐκανονίσθη ἡ προσεχὴς δαπάνη εἰς £80 χιλ. Οἱ προτεινόμενοι φόροι θ' ἀντικαταστήσωσι τὴν φορολογίαν διὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ καὶ ὁ τύπος ἀντὶ 60 χιλ. θὰ πληρώσῃ οὗτος 40 χιλ. Ὡς χρόνος ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐτέθη ἡ 1 Ὀκτωβρίου ἀντὶ τῆς ἀρχικῶς ὁρισθείσης 1 Ἀπριλίου.

Διὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις δὲν λέγει πολλὰ εἰς τὴν α' ἀνάγνωσιν, διότι αἱ κύριαι τῶν διατάξεων ἐφάνη ὅτι γίνονται δεκταὶ ἐκ τῶν συζητήσεων τοῦ τύπου καὶ τῶν προκρίτων.

Ἡ πληρωμὴ τῶν διδασκάλων ἐκ γενικοῦ ταμείου συνεπάγεται καὶ τὸν διορισμὸν αὐτῶν ἐκ γενικοῦ σωματείου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἐπωφελὲς εἰς τοὺς διδασκάλους.

Ἀπὸ τοῦ 1902 ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ διορισμοὶ εἰς ἑκάστην Κομητείαν ἀνετέθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτῆς καὶ οἱ διδάσκαλοι ἀντὶ νὰ διατρέχωσι τὰ χωρία πρὸς ἕνδειξιν θέσεως θὰ ἔχωσιν ἕκαστος τὴν κατάλληλον θέσιν.

Προβλέπει ὅτι ἐκτὸς ὀλίγων λόγῳ προαγωγῆς αἰτήσεων πρὸς μετάθεσιν ἢ ἄλλως, δὲν θὰ γίνωνται μεταθέσεις ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Αἱ χωριτικαὶ σχολ. ἐπιτροπεῖαι καταργοῦνται.

Ὑπάρχουσι διατάξεις διὰ τὴν ἴδρυσιν σχολικῶν κτιρίων καὶ διὰ δῶρον πρὸς διδασκάλους ἀποχωροῦντας.

Προτείνει εἶτα τὴν α' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ΛΟΥΗΣ ἐνίσταται κατὰ τὸ Νομοσχεδίου οὐχὶ διὰ νὰ μὴ εἰσαχθῇ περὶ παιδείας νομοσχέδιον ἀλλὰ διότι δὲν εἶναι τώρα ὁ κατάλληλος πρὸς τοῦτο καιρός.

Μολονότι, λέγει, ὑπῆρξα ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἰσηγήθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς λύσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος, ὅπου ἔφθασαν τὰ πράγματα αἰσθάνομαι καθῆκον νὰ ἐνστῶ κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου τούτου. Λέγω θὰ χαρακτηρίσω τοῦτο ὡς αἰφνίδιον, ὡς τὸ προηγούμενον, διότι ὅλοι ἀπὸ καιροῦ μελετῶμεν καὶ συζητοῦμεν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα.

Εἷς ἐκ τῶν κυρίων λόγων εἶναι ὅτι δὲν εἴμεθα πλήρεις εἰς τὰς τάξεις μας. Δὲν γνωρίζω ποία θὰ ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἂν τὸ Συμβούλιον ἦτο πλῆρες, ἀλλὰ δηλῶ ὅτι ὅλα τὰ αἱρετὰ μέλη θὰ φέρωσι τὴν εὐθύνην

Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὴν Κυβέρνησιν διότι ἐπιθυμεῖ τὴν λύσιν τοῦ Ἐκπαιδ. ζητήματος, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ τὴν εὐχαριστήσω διότι δὲν ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ τὰς γενομένας εἰσηγήσεις.

Διὰ πολλούς, ἀλλὰ κυρίως διὰ δύο λόγους, ἐνίσταμαι: Α' τὸ προέχον οἰκονομικὸν ζήτημα. Ἔχετε ἐκπεφρασμένην τὴν γνώμην τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν ὅτι θὰ εἴχετε τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἂν ἰδρύετο ἐκπαιδευτικὸν ταμεῖον, παρόμοιον τοῦ Ἀκριδικοῦ, εἰς ὃ νὰ συρρέωσι πάντα τὰ ποσὰ τὰ εἰσπραττόμενα δι' οἱασδήποτε φορολογίας.

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἐδήλωσε διὰ τρόπου μάλλον αὐστηροῦ, ὅτι δὲν ἐννοεῖ ν' ἀκούσῃ περὶ τούτου. Ἡ δήλωσις ἦτο σαφὴς καὶ κατηγορηματική.

Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶχον ὑποβάλῃ ὑπόμνημα πρὸς τὸν Ἀρχιεπόπτην καὶ δὲν γνωρίζω ἂν ἐγνώσθη τοῦτο. Εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ὑπεδείκνυον κονδύλια δι' ἄμεσον καὶ κονδύλια δι' ἔμμεσον φορολογίαν. Ἐν περιπτώσει δὲ εὐρωστίας τοῦ ταμείου ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ τοῦτο διὰ δύο ἔτη ὑπεδείκνυον προσωρινὴν κατάργησιν οἱουδήποτε κονδυλίου ἀμέσου φορολογίας, ὡς συμβαίνει εἰς τὸ Ἀκριδικὸν Ταμεῖον.

Ἀπὸ τῆς ἀρνήσεως τῆς Κυβερνήσεως διεφωνήσαμεν τελείως, ἐν τούτοις δὲν ἀπεχωρήσαμεν τῶν εἰδικῶν ἐκείνων συνεδριῶν ἵνα δείξωμεν τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τὸ ζήτημα καὶ ἐλπίζοντες νὰ πείσωμεν τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀσπασθῇ τὰς γνώμας μας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσε *pound per pound*, ὅτι θὰ ἔδιδε τόσον ποσὸν δι' ἀμέσου, ὅσον θὰ εἰσεπράττετο δι' ἐμμέσου φορολογίας. Πλὴν ὄχι μόνον δὲν δίδει ἀλλὰ καὶ ὠφελεῖται διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἡ Κυβέρνησις εἰς βάρος τῆς παιδείας. Ἡ Κυβέρνησις προηγουμένως χάριν τῆς παιδείας εἰσήγαγε νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον περιέβαλε μὲ ἰσχὺν νόμου, δι' οὗ θὰ εἰσπράττῃ περὶ τὰς £80,000 ἐξ ὧν ἐνδεχόμενον νὰ δίδῃ περὶ τὰς £40,000 καὶ νὰ ὠφελῆται £40,000 ὡς θὰ ὠφελῆται καὶ τὸ ποσὸν ὅπερ δίδει κατ' ἔτος ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς χορηγίαν ὑπὲρ τῆς παιδείας περὶ τὰς £10,000 Ὡς ἀμοιβὴν τῆς λύσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ θὰ λάβῃ οὗτω περὶ τὰς £50 χιλιάδας. Τί λοιπὸν δίδει;

Ἀφαιρεῖ τὸ ἐτησίως διδόμενον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπιβαρύνει τὸν Κύπριον πάλιν δι' ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς Παιδείας. Τὸ βάρος θὰ πέσῃ ὁλόκληρον ἐπὶ τοὺς κτηματίας τοὺς ὁποίους ἔπρεπεν ἡ βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποστηρίξῃ διότι οὗτοι στηρίζουσι τὰς δημοσίας προσόδους.

Εἰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ὀλίγα κτηματίαι εἶναι τοῦτο ὑποφερτόν. Ἀλλ' εἰς χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ποσοστὸν μόνον εἶναι κτηματίαι εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιφορτίζωνται οὗτοι μὲ ὁλόκληρον τὸ ποσόν;

Εἰσάγετε νόμους προστατεύοντας τοὺς κτηματίας ἀπὸ τῶν ἐμπόρων, δανειστῶν καὶ τοκογλύφων καὶ ἐρχεσθε τώρα νὰ ἐπιβαρύνητε τὸν κτηματίαν καὶ νὰ προστατεύσητε ἐκείνους ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐζητήσατε νὰ προφυλάξητε τοὺς κτηματίας.

Γνωρίζετε ὅτι οἱ πλεῖστοι κτηματίαι ἔχουσιν ὑποθηκευόμενα τὰ κτήματά των εἰς μὴ ἔχοντας κτήματα, ἀλλ' ἐκμεταλλευομένους τὸν κτηματίαν;

Βεβαίως πρέπει καὶ ὁ κτηματίας νὰ φορολογηθῇ διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων του, ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρέπει καὶ ὁ φορολογηθῇ καὶ ὁ μὴ κτηματίας ἔχων ὅμως ἄλλην περιουσίαν.

Ἡ βάσις δὲν εἶναι δικαία.

Ζητεῖτε νὰ πληρώσῃ ὁ κτηματίας 2 1)2 00)00 δηλαδὴ διπλάσιον τοῦ σημερινοῦ.

Καὶ δὲν βλέπω πῶς εἶναι δίκαιον νὰ διπλασιασθῇ ὁ φόρος τοῦ ἔχοντος πράβατα, αἶγας ἢ χοίρους.

Ἕτερος λόγος δι' ὃν ἐνίσταμαι εἶναι ὅτι μᾶς ἀφαιρεῖτε τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ τῶν διδασκάλων μας, τὸ ὁποῖον περιέρχεται εἰς χεῖρας τῆς διοικούσης ἀρχῆς. Καταργεῖτε τὰς χωριτικὰς ἐπιτροπείας καὶ ἀφίνετε τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον νὰ εἰσηγῆται εἰς τὸν Ἀρμοστὴν τοὺς διορισμοὺς καὶ ἂν ὁ Ἀρμοστὴς διορίσῃ ἔχει καλῶς, εἶδ' ἄλλως μένουν τὰ σχολεῖα ἄνευ διδασκάλων.

Ἐδίδετε μέχρι σήμερον ποσόν τι καὶ ὅμως δὲν ἀπειράθητε ν' ἀφαιρέσητε τὸ δικαίωμα τοῦτο. Σήμερον κερδίζετε ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἀνέφερα προηγουμένως, καὶ ζητεῖτε πρὸς τούτοις ν' ἀφαιρέσητε τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ.

Μία τοιαύτη λύσις δικαίως προκαλεῖ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἐντίμου εἰσηγητοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν θλῖψιν τῶν αἱρετῶν μελῶν. Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων αἱ ἐκκλησίαι καὶ τὰ τελευταῖα ἐφρόντιζον διὰ τὰ σχολεῖα, οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἦσαν οἱ πρόεδροι τῶν σχολείων τῶν πόλεων, ἐνῷ σήμερον ἀφαιρεῖτε ἀπὸ αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν τοὺς διδασκάλους των.

Ἐνόμισεν ὁ ἔντ. Εἰσηγητὴς ὅτι εὗρε λύσιν θαυμασίαν, διότι δὲν θὰ γίνωνται ἐκλογαὶ καὶ ἀναθέτει καθήκοντα σχολικῶν ἐπιτρόπων εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ Συμβούλια. Ἂν οὗτοι εἶναι ἁρμόδιοι διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ βελτιώσεως τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ φωτισμοῦ... δὲν βλέπω ὅτι θὰ εἶναι καὶ ἁρμόδιοι διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ δὲν βλέπω τὸν λόγον διατί ν' ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τὰς Ἐπιτροπείας.

Τί κακὸν εἴδετε ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτας, ὥστε νὰ θέλητε ν' ἀπαλλάξητε τούτους τῶν δικαιωμάτων των;

Καὶ ὁμολογῶ πῶς δὲν ἐννοῶ διατί ὁ Ἀρχιεπόπτης ἐπιθυμεῖ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς κληρικοὺς ἀπὸ τῶν σχολείων ἐνῷ καὶ αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου.

Ἐνθουσιᾷ ὁ ἔντ. Ἀρχιεπόπτης ὅτι θὰ λείψουν αἱ ἐκλογαὶ καὶ θὰ διορίζῃ τὸ Ἐκαιδευτικὸν Συμβούλιον. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο πῶς ἀπαρτίζεται; Ὁμιλῶ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα καὶ δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ παρεξηγηθῶ. Τ

πάντως δμως δὲν ἀνήκουσι οὗτοι εἰς καμμίαν μερίδα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κόσμου οὔτινος εἶναι γνωστὴ καὶ δεδοκιμασμένη ἡ ἡμερότης τῶν ἠθῶν, ὅσονδήποτε καὶ ἂν παρέφερον καὶ παρώξυνον αὐτὸν τὰ κομματικὰ πάθη κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη.

Οἱ βάνδαλοι εἶναι παρεισακτοι καὶ παράσιτοι, τῶν ὁποίων τὴν προέλευσιν καὶ τὸ ποιὸν μαντεύει τις εὐκόλως.

Ἐξηγέρθη καὶ ἄλλοτε ὁ λαὸς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τῷ 1878 κατὰ πάντων τότε τῶν ἡγετῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν κορυφαίων, Κουμουνδούρου, Δεληγεώργη, Ζαΐμη, Τρικούπη, Βούλγαρη κ. ἄ. ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ἀπαισίας συνθήκης τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, δι' ἧς κατεστρέφοντο τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἀλλὰ περιωρίσθησαν τὰ ὑπὸ ἱερᾶς ἀγανακτήσεως καὶ ὀργῆς βλαστάνοντα πλήθη εἰς λιθοβολισμοὺς μόνον κατὰ τῶν ὑελοπινάκων τῶν κατοικιῶν αὐτῶν καὶ οὐδὲν πλέον.

Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν οὐδέποτε διέπραξε βανδαλισμοὺς καὶ αἱματηρὰς ἐξεγέρσεις ἄνευ κομματικῆς διακρίσεως.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΤΗΣ "ΑΓΩΓΗΣ"

Ἐπικρίνομεν καὶ ἀποδοκιμάζομεν τὴν πολιτείαν τῆς συντάξεως τῆς «Ἀγωγῆς» καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Π. Δ. Συνδέσμου, ὃν τείνει οὗτος νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν Ἐργατικὸν ἀντὶ Διδασκαλικοῦ, νὰ προκαλέσῃ δὲ ἀντιπάθειαν καὶ ἐχθρότητα μεταξὺ διδασκάλων καὶ κοινοτήτων, ἐν ᾧ χρόνῳ ὑπερτάτη ἀνάγκη ἐθνικὴ ἐπιβάλλει, ὑπὸ τὰς παρούσας μάλιστα πολιτικὰς συνθήκας ἐν τῇ Νήσῳ, ἵνα ἐπικρατῇ μεταξὺ τούτων ἁμοιβαία ἐκτίμησις καὶ σεβασμὸς καὶ συμπάθεια.

Οἱ φόβοι ἡμῶν περὶ τῆς πολιτείας τοῦ αὐτοῦ προέδρου ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ ζητήματι δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐπαληθεύσωσιν, ὅτι αὐτὴ θὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἐσπευσμένην ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου ἐπιζημίου εἰς τὴν ἐθνικὴν παιδείαν τοῦ τόπου.

Ἕτερον πολὺ δυσάρεστον ἀποτέλεσμα τῆς κακοζήλου ταύτης πολιτείας εἶνε τὸ θαλάσσωμα τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων ἀνὰ τὴν νῆσον.

Ἕνεκα τῆς ἐν λόγῳ πολιτείας πλείστοι χωριτικαὶ σχολ. ἐπιτροπεῖαι δὲν διώρισαν διδασκάλους τῆς ἐκλογῆς των εἴτε διότι δὲν εὑρίσκον ἢ αἱ οἰκεῖαι κοινότητες ἦσαν ἀνίκανοι νὰ καταβάλλωσι τοὺς ἀπαιτουμένους μισθούς, εἴτε διότι πολλοὶ διδάσκαλοι ἐπροτίμησαν νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ἀνωτέρων μισθῶν, κατὰ τὰς συστάσεις καὶ προτροπὰς τῆς συντάξεως τῆς «Ἀγωγῆς».

Αἱ Ἐπαρχ. Ἐκπαιδευτικαὶ Ἐπιτροπεῖαι ἔχουσαι ὑπ' ὄψει τὴν ἀδυναμίαν ταύτην τῶν κοινοτήτων διώρισαν διδασκάλους ἄνευ προσόντων, καὶ θὰ ἐπακολουθήσωσιν ἀκυρώσεις καὶ ἀναδιορισμοὶ καὶ βραδύτητες ἐπιζήμιοι εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν σχολείων.

Αἱ κοινότητες ἐντεῦθεν ἦσαν διατεθειμέναι νὰ αὐξήσωσι καὶ πάλιν τοὺς διδασκαλικοὺς μισθούς, ἐὰν ἀφίνοντο οἱ διδάσκαλοι νὰ διαπραγματευθῶσιν ἐν πνεύματι συμβιβαστικῷ.

Πόσον ἡ πολιτεία τῆς συντάξεως τῆς «Ἀγωγῆς» ἐξυπηρετεῖ τὰς προθέσεις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπόπτου ἔστω καὶ τόδε ὡς ἀπόδειξις: Παρετηρήθη ἐξαιρετικὴ προθυμία τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας πρὸς ταχείαν ἔκδοσιν διαβατηρίων διὰ τοὺς προτιθεμένους νὰ ζητήσωσι θέσιν διδασκάλου ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Ὅσον ὀλιγώτεροι διδάσκαλοι ἐν Κύπρῳ τόσον τὸ καλλίτερον.

Ἄμεσος συνέπεια τῆς πολιτείας τῆς συντάξεως τῆς «Ἀγωγῆς» καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Π. Δ. Σ. ἐγένετο ὅτι περὶ τοὺς εἴκοσι διδάσκαλοι ὑπέβαλον αἴτησιν πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπόπτην ζητοῦντες ὅπως ψηφισθῇ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Νομοσχέδιον ὡς ἔχει (!!) **Αὐτὸ ἔλειπεν!**

ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

Ὀρθῶς παρετηρήθη ἡμῖν ὅτι ἔδει νὰ κατονομασθῶσιν οἱ μόνοι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐπιπρόσθετον αὔξησιν τῆς σχολ. φορολογίας τῆς κοινότητος ἐν τῇ Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείᾳ, ἔδει πληροφορεῖσθαι τὸ κοινὸν ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπείας ταύτης παρῆσαν μόνον ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ὁ κ. Ι. Κληρίδης, ἐνῷ ἡ Ἐπιτροπεία ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἄλλων αἱρετῶν καὶ τῶν τριῶν βουλευτῶν.

ΚΩΝΣΤ. Ι. ΜΥΡΙΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΠΕΠΕΙΡΑΘΗ τῇ π. Πέμπτῃ ν' αὐτοκτονήσῃ νεαρὰ γυνὴ κατὰ τὴν ἐνορίαν Φανερωμένης βλέπουσα ἑαυτὴν ἀπὸ τροῦ ἐξώστου εἰς τὴν ὁδὸν ἐν στιγμῇ παραφορᾶς ὑπὸ δυστυχίας, ὡς ἀτυχήσασα μεγάλως περὶ τοὺς γάμους αὐτῆς. Χάρις εἰς τὸ μικρὸν ὕψος τοῦ ἐξώστου ἔπαθεν αὐτὴ μόνον θλάσιν τῆς δεξιᾶς κνήμης καὶ μωλωπισμοὺς κατὰ τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὴν δεξιὰν πλευράν. Νοσηλεύεται ἐν τῷ Νοσοκομείῳ.

◆ ◆ ◆

ΑΦΙΚΕΤΟ ἐκ Πόρτ-Σαΐδ ὁ ἀριστα ἐγκατεστημένος ἐκεῖ συμπολίτης ἡμῶν κ. Νικόλαος Σ. Θεοδοσιάδης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας καὶ τῶν μικρῶν τέκνων του παρὰ τῇ πατρικῇ οἰκογενείᾳ του ἀσπαίως γενόμενος δεκτὸς παρὰ συγγενῶν καὶ φίλων.

◆ ◆ ◆

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ ἀνάρετος καὶ χρηστὴ δέσποινα τῆς ἡμετέρας κοινότητος πλήρης ἡμερῶν ἡ **ΚΑΤΙΝΑ ΓΑΛΑΝΑΚΗ** καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς τῇ π. Παρασκευῇ ἐν τῷ Ι. Ναῷ Ἁγ. Σάββα.

Κατετέθησαν στέφανοι ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτῆς τῶν κ. κ. Ι. Π. Κυριακίδου, Μ. Π. Κυριακίδου, Εὐτ. Ἰωαννίδου, Κυπρ. Δαβίδ, Μ. Συμεωνίδου, Ι. Χ'' Κυπριανοῦ, Χρ. Ματσίδου, Χ. Χ'' Ἰωάννου, Πην. Χριστοφίδου, Αἰκατ. Νικολάου, Δ. Κραμβῆ καὶ Κ. Κραμβῆ.

Ἀπεβίωσεν ὁ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἀγαθὸς καὶ πρόθυμος νεωκόρος Ἁγ. Ἀντωνίου **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ** κηδευθεὶς σεμνοπρεπῶς ὑπὸ τῆς δικαίως συμπαθούσης καὶ ἀγαπώσης αὐτὸν ἐνορίας.

◆ ◆ ◆

ΑΝΑΧΩΡΕΙ διὰ τοῦ Συμβατικοῦ εἰς Ἰσμαηλίαν ὁ κάλλιστος διδάσκαλος κ. Ἀντ. Μιχαηλίδης, διορισθεὶς ποιητὸς ἐν τῇ ἐκεῖσε Ἑλληνικῇ Σχολῇ τῆς Κοινότητος.

Ἡ ἐν Κύπρῳ ἐθνικὴ παιδεία στερεῖται οὕτω ἐξαιρέτου αὐτῆς ἐργάτου.

◆ ◆ ◆

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ἐξεδόθη συντεθεῖσα ὑπὸ τῶν καλλίστων διδασκάλων ἀδελφῶν κ.κ. Λοΐζου καὶ Πέτρου Γ. Οἰκονόμων πρὸς χρῆσιν τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν ἑξαταξίων Δημοτ. Σχολείων. Ἐπιμελεῖς καὶ φιλότιμοι καὶ δραστήριοι διδάσκαλοι ἐπὶ ὀκταετίαν ἤδη γενόμενοι δύνανται νὰ γνωρίζωσι τὰς ἐλλείψεις τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου καὶ τῶν ἐν χρήσει διδακτικῶν βιβλίων καὶ νὰ ἀναπληρώσωσι ταύτας ἐπαρκῶς καὶ ἐπιτυχῶς.

◆ ◆ ◆

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεχείᾳ τοῦ περὶ γεωργίας ἄρθρου ὁ γαλλικὸς ὅρος *assolement sideral* κακῶς ἀπεδόθη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐκ παρανοήσεως. Δέον νὰ ἀποδοθῇ διὰ τοῦ ὅρου «ἀτμοσφαιρικὴ ἢ αὐτόματος νιτροποίησις.» Ὡς τυχὰν γνωστόν, ὑπὸ τῶν μεγάλων καὶ συχνῶν ἠλεκτρικῶν ἐκκενώσεων ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ μέρος τοῦ ἀζώτου τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος νιτροποιεῖται καὶ ὡς νίτρον πίπτει μετὰ τῆς βροχῆς εἰς τὸ ἔδαφος· νίτρον παρασκευάζουσι καὶ τὰ ζωόφυτα ἢ μύκητες τῶν ριζῶν τῶν δοσπριοειδῶν καὶ ἄλλων φυτῶν, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀμφισπορὰ διὰ τούτων ἐν τοῖς «ἀγροῖς.»

Ἡ ἀγρανάπαυσις ἢ ἄπασα τῶν ἀγρῶν τούτων ἔχει τὸν λόγον ὅτι οἱ ἀκαλλιέργητοι ἀγροὶ προσλαμβάνουσι νίτρον κατὰ τὸν ἀνωθι τρόπον.

◆ ◆ ◆

ΧΗΜΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ. Σειρὰ διαλέξεων καὶ ἐπιδείξεων στοιχειώδους θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς χημείας θὰ γένηται ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ χημικοῦ ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ ἐν Λευκωσίᾳ. Θὰ περιλαμβάνωσιν αὐταὶ φαρμακευτικὴν, γεωργικὴν καὶ βιομηχανικὴν χημείαν. Δικαίωμα προπληρωτέον εἶνε £1.

Αἱ διαλέξεις ἀρχονται τῇ 22ᾳ Ὀκτωβρίου. Αἱ αἰτήσεις δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν χημικόν.

◆ ◆ ◆

ΘΕΡΜΑΣ ἐκφράζει εὐχαριστίας ὁ κάλλιστος διδάσκαλος κ. Κωνστ. Ἀδαμίδης πρὸς τε τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπείαν καὶ ὅλην τὴν κοινότητα Λειβαδίων Λάρνακος δι' ἣν ἐπεδείξαντο οὗτοι ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν του παρ' αὐτοῖς, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιμονῆς του γενεθλίου χωρίου του Τροὺλλων νὰ δεχθῇ διορισμὸν παρ' αὐτῶν.

◆ ◆ ◆

ΕΓΡΑΦΑΝ ἡμῖν ἐκ Κοντέας ὅτι ἀπεβίωσε μόλις 28 ἐτῶν ὁ Θεοχ. Α. Χιωτένος νέος χρηστότατος καὶ φιλομαθέστατος, μεγάλως διὰ τοῦτο ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ὑπὸ τῆς κοινότητος ὅλης, ἥτις ἐν αἰθικρινεῖ βαθεῖ πένθει ἐκδηλώσεων αὐτὸν καὶ προέπεμψε μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐπιγείου κατοικίας του.

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

Ἐπειδὴ οὐ μόνον ἐκ καθήκοντος ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Ἐκπαιδευτικὸν Νόμον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν κανονισμὸν τῶν Παγκυπρίων Ἐκπαιδευτηρίων ὀφείλομεν νὰ ἀσκῶμεν ἄμεσον ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν μὴ ἐντοπίων μαθητῶν, παρακαλοῦμεν τοὺς γονεῖς νὰ γνωρίσωσιν ἡμῖν προφορικῶς ἢ ἐγγράφως τίνα διορίζουσι κηδεμόνα τῶν τέκνων των καὶ παρὰ τίνι θὰ κατοικῶσιν ἢ νὰ ἀναθέσωσιν ἡμῖν τὴν ἐξεύρεσιν κατοικίας.

Παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς δυναμένους νὰ δεχθῶσιν οἰκοτρόφους, συνοίκους ἢ ἐνοίκους μαθητὰς νὰ δηλώσωσιν ἡμῖν ἐγκαίρως τοῦτο, γνωρίζοντες ποῦ κεῖται ἡ οἰκία των καὶ ἂν ἔχωσιν ἄλλους συνοίκους ἢ ἐνοίκους ὡς καὶ τέκνα.

Ἐκ τοῦ Γυμνασιαρχείου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς τιμήσαντας τὴν σορὸν τῆς προαιλεστάτης μητρός μας διὰ στεφάνων, τοὺς συνοδεύσαντας τὴν κηδείαν αὐτῆς καὶ ἐπισχέψηοτε συμμετασχόντας τῆς θλίψεως ἡμῶν ἐκφρεζομεν τὰς ὑποκαρδίους εὐχαριστίας μας.

Λευκωσίᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1920.

Τὰ πανθέυτα τέκνα
ΧΑΡΙΤΙΝΗ Θ. ΓΑΛΑΝΑΚΗ
ΚΡΙΣΤΑΛΛΕΝΗ
ΣΟΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΣΟΛΕΑΣ ΕΝ ΕΥΡΥΧΩΡΙΑ

Ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ Σολέας διανύσασα τὸ πρῶτον αὐτῆς σχολικὸν ἔτος εὐδοκιμώτατα ὡς ἀπεδείχθη ἐμπράκτως, διανοίγει τὰς πύλας της διὰ τὴν μαθητιῶσαν νεότητα τῆς Σολέας κυρίως ἀπὸ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου.

Μὲ τὴν προσθήκην καὶ δευτέρας τάξεως διὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος θὰ παρασκευάζῃ μαθητὰς διὰ τὴν τρίτην τάξιν τοῦ Γυμνασίου ἢ καὶ ἄλλης ἀνωτέρας σχολῆς.

Ἐκτὸς τῶν μαθημάτων, ἅτινα ὁρίζονται ἐν τῷ προγράμματι τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τοῦ Γυμνασίου θὰ διδάσκωνται περιπλέον: **Πρακτικαὶ γεωπονικαὶ γνώσεις καὶ Λογιστικὴ** ὅτε ἡ προστεθησομένη τρίτη τάξις κατὰ τὸ μεταπροσεχὲς ἔσται καθαρῶς πρακτική.

Πρὸς τούτοις διδάσκεται καὶ ἡ **ἐκκλησιαστικὴ μουσική,** καθ' ἣν ὁ πνευματικὸς προϊστάμενος καὶ ἱδρυτὴς τῆς Σχολῆς Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηνείας δέχεται εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου μαθητὰς τῆς Σχολῆς μετὰ διετῆ, πρὸς τὸ παρόν, φοίτησιν, προορίζομένους διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ἱερέως ἐπάγγελμα. Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἤδη μεταξὺ τῶν 29 τροφίμων της ἡ Σχολὴ ἔσχε καὶ τὸν Νικόλ. Χ. Νικολαΐδην, οἰκογενειάρχην, τελειόφοιτον δημοτικοῦ σχολείου, προωρισμένον δι' ἱερέα ὑπὸ τῆς κοινότητος Τεμβριᾶς, ἥτις ἀνέλαβε μέρος τῆς διὰ τὴν σχολὴν δαπάνης του.

Οὕτω ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ Σολέας προετοιμάζουσα μαθητὰς διὰ τὸ Γυμνάσιον, παρασκευάζουσα τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἐξακολουθήσωσι περαιτέρω σπουδάζοντες, διὰ πρακτικῆς μορφώσεως, ὅπως εὐκολώτερον ἀντροποκριθῶσι πρὸς τὰς τοῦ βίου ἀνάγκας, καὶ φανῶσι χρησιμώτεροι εἰς τὰς κοινοτήτας των, καὶ δίδουσα ἀνωτέραν μόρφωσιν εἰς τοὺς βουλομένους νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου, ἐκπληροῖ ἄριστα τριπλοῦν σκοπόν.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου.

Τὰ δὲ μαθήματα τακτικῶς τὴν 1ην Ὀκτωβρίου.

Διὰ προγράμματα καὶ κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς, περὶ τῶν τοῦ οἰκοτροφείου (ὅπερ λυσιτελέστατα ἐλειτούργησε καὶ κατὰ τὰ λῆξαν ἔτος) ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν ὁ βουλόμενος δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν κ. ΣΩΚΡΑΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΝ διευθυντὴν τῆς Σχολῆς εἰς Εὐρύχουν.

Ἐν Εὐρύχῳ τῇ 22ᾳ Αὐγούστου 1920.

Διὰ τὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Σχολῆς

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ' ΝΙΚΟΛΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ ὑποσημειούμενοι Ἐπίτροποι τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Ἄννης Συρκανιᾶς ἐν Κυθραίᾳ ἐκφράζομεν δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας ἡμῶν καὶ τῆς ἐνορίας μας εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ συμπολίτην μας κ. Νικόλαον Ἀδάμ Λαοῦ δωρήσαντα εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἱ. Ναὸν ἓν προσκυνητάριον μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου.

Ἐν Κυθραίᾳ τῇ 28)15)8) 1920.

Ἡ Ἐπιτροπεία

Παῦλος Χ'' Χρίστου
Δημοσθ. Μ. Μαυρῆς
Κυριακὸς Κων)τίνου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ κατασήμω γνωστὸν εἰς τὸ ἀξιότιμον κοινὸν ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσιν ἄρίστης ποιότητος μεταξοσπόρους, ἐκ Γαλλικῆς φυλῆς δι' ἐπιμεμελημένης μικροσκοπήσεως κατὰ τὸ αὐτόθημα Πασσὲρ ἠγγυημένους πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν δέον ν' ἀποταθῶσι ἐγκαίρως πρὸς τὸν κ. Λημοσθένην Χριστοδούλίδην ἐν Λαπήθῳ ἐπαρχ. Κερυνείας.

Λάπηθος τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1920.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
Δ. Χριστοδουλίδης.

ΝΕΦΚΕΣ ΣΙΔΕΡΕΝΕΣ
ἔφθασαν
εἰς τὰ Καταστήματα τῶν κ. κ
Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗ ΚΑΙ Σια

ΝΕΑΙ ΜΕΤΟΧΑΙ τοῦ Συνδέσμου Ἐμπορορραπτῶν Λευκωσίας πωλοῦνται διαρκοῦντος τοῦ Σεπτεμβρίου.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ τοῦ κ. Γ'άγκου Νικολάου μεταφέρθη καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Ὁδοῦ παραπλεύρως τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης, ὅπου ἦτο τὸ ἀγγλικὸν τηλεγραφεῖον.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τὸ περίφημον Γραφεῖον τοῦ Τύπου τῆς Βενιζελικῆς Κυβερνήσεως τὸ διαδίδον πᾶσαν σπερμολογίαν, μετέδωκε μετὰ πολλῆς ἀφελείας καὶ τὴν ἑπομένην εἴδησιν:

«Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, τὸ ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τῆς Βέρνης κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν του ἠσχολήθη σοβαρῶς περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀπελάσεως τοῦ Κωνσταντίνου, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ Ἑλβετικὸν σύνταγμα δὲν ἐπιτρέπει ἀπέλασιν οἱουδήποτε ἄνευ ἀποδείξεων, ὁ Κωνσταντίνος δὲν θὰ ἀπελαθῇ, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπιτραπῇ οὔτε εἰς αὐτὸν οὔτε εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ ἐνεργοῦν προπαγάνδαν καὶ μηχανορραφίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ πλέον δὲ πρόσωπά τινα τῆς ἀκολουθίας του θὰ τεθῶσιν ὑπὸ ἐπιτήρησιν».

Δὲν ὑπάρχουσι λοιπὸν ἀποδείξεις περὶ ἠθικῆς ἐνοχῆς ἢ συνωμοσίας τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἄνευ ἀποδείξεων ὁ βενιζελικὸς τύπος ὅλος καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς καὶ διὰ στόματος αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου κατηγορεῖται σκαιῶς, κατηγορεῖται δὲ καὶ καταγγελίαι ἄνευ ἀποδείξεων εἶνε μόνον συκοφαντίαι.

Καὶ διὰ τὴν φρικώδη δολοφονίαν τοῦ ἀειμνήστου Ι. Δραγούμη τὸ ἰδιόρρυθμον αὐτὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἐπιμόνως σιωπᾷ. Εὑρέθη ἐπὶ τέλους ὁ λοχίας τῆς ὑπηρεσίας εἰς ὃν εἶχε παραδοθῇ τὸ ὅπλον· πῶς χωροῦσιν αἱ ἀνακρίσεις διὰ τοὺς ἀπαισίους δολοφόνους του;

Οἱ φονεῖς τοῦ διασήμου ἐν Κρήτῃ ξυσκλέπτου Ριάννη Μεταξάκη ἐδικάσθησαν καὶ ἠθωώθησαν ὑπὸ τῶν ἐνόρκων. Δὲν ἀξίζει τὴν ζωὴν ἑνὸς ξυσκλέπτου ἡ τόσον φρικωδῶς ἀφαιρεθεῖσα ζωὴ τοῦ διακεκριμένου πολιτικοῦ ὑπὸ ὀργάνων τῆς βενιζελικῆς ἐξουσίας;

Τὸ περίφημον αὐτὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου σιωπᾷ ἐπιμόνως καὶ περὶ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀνακρίσεων τῶν δραστῶν τῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὸ πρακτορεῖον Ρέυτερ ἐντούτοις ἔχει τηλεγραφήσει τὰ ἑξῆς:

Παρίσιοι 18)31. Ὁ ἀνακριτὴς ἤρχισε τὴν ἐριστικὴν ἀνάκρισιν τῶν δραστῶν τῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ Βενιζέλου. Οἱ κατηγορούμενοι ἐπιμένουν ὅτι δὲν ὑπῆρξε συνωμοσία. Ὁ ἀνακριτὴς δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ συμπληρώσῃ τὸν φάκελλον πρὶν λάβῃ πληροφορίας τινὰς ἐξ Ἑλλάδος.

Ὁ Κυριάκης μετεφέρθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς εἱρκτῆς τοῦ Φρέν.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων.

Ὡς προηγγέλθη, ἡ Βουλὴ συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν τῇ προπαρελθούσῃ Δευτέρᾳ συγκεντρώσασα μεγάλα πλήθη κόσμου διὰ τὴν ἱστορικὴν σημασίαν αὐτῆς καὶ προκαλέσασα ζωηρὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου.

Τὸν λόγον ἔλαβε πρῶτος ἀπὸ τῆς ἕδρας αὐτοῦ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος.

Τηλεγραφικὴν περίληψιν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ διεξαχθέντων ἐν Ἑλλάδι. Προεξενεῖον τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου Ἀθηνῶν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Ὁ πρόεδρος ὁμιλῶν περὶ τῶν Μουσουλμανικῶν στοιχείων τῶν ὁποίων τὰ μέλη κατέστησαν ἐλεύθεροι Ἕλληνες πολῖται, καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες τείνουν ἀδελφικὴν χεῖρα λησμονοῦντες τὸ παρελθόν, εἶπεν ὅτι Ἕλληνες καὶ Μωαμεθανοὶ θὰ ζήσουν εἰς τὸ μέλλον ἐν πλήρει ὁμονοίᾳ ἀφοσιούμενοι πρὸς τὴν κοινὴν Πατρίδα. Περαίνων τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀπευθύνθη πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ εἶπε: «Μεταξὺ πολυαρίθμων ἐκ τῶν μεγάλων ἐλλήνων ἀνδρῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ οἵτινες κατορθώσαντες νὰ μεγεθύνωσι τὴν πατρίδα των καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεδόθη τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς πατρίδος των, τὸ ὄνομά σας κύριε Πρωθυπουργέ, θὰ καταλάβῃ τὴν λαμπροτέραν θέσιν καὶ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν εὐγνώμονα μνήμην τῶν μελλουσῶν γενεῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἐν τῷ λόγῳ του ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐποιήσατο μνείαν περὶ τῶν συμμάχων καὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, πάντων τῶν βουλευτῶν ὀρθέντων καὶ ἐπευφημούντων φρενητιωδῶς.

Μετὰ τὸ τέρας τοῦ λόγου του ὁ πρόεδρος ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα ἐπιδοκιμασθὲν ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν βουλευτῶν ἐπευφημούντων τὸν Πρωθυπουργόν: «Ἡ Βουλὴ ἐχούσα ὑπ' ὄψιν τὴν Συνθήκην τῆς Εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τὸ ἐθνικὸν ἔργον συμπεπληρωμένον ἐν τῇ ὁλότητί του κατὰ τὴν διαρκειαν τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν, καὶ ἐμμηνεύσασα τὴν γνώμην καὶ τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ψηφίζει ὅτι ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶναι ἄξιος τῆς πατρίδος τῆς ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ εὐεργέτης καὶ ὅτι τόσῳ καὶ ἐντέλλεται ὅπως ἀνεγερθῇ σεμνὴ τιμητικὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων καὶ παρέχει τὴν ψῆφον ταύτην εἰς ἔνδειξιν ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης καὶ τοῦ θαυμασμοῦ της».

Κατόπιν ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, ὅστις ἀνῆλθε τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἐν μέσῳ βροντωδῶν ἐπευφημιῶν. Ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλην, ὁ Πρωθυπουργὸς κατέθεσε τὸ σχέδιον πρὸς ἐπικύρωσιν τεσσάρων συνθηκῶν ὑπογραφεισῶν ἐν Σέβραις τὴν 19ην Αὐγούστου καὶ ἔκαμε δηλώσεις ἐν περιλήψει τῆς πολιτικῆς του ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1915.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡμίλησε περὶ τῶν γενναίων μέτρων ἅτινα εἶχε λάβει κατὰ τῆς ἀπολυταρχικῆς πολιτικῆς τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς περιφρονήσεώς του πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ ἐν καταφώρῳ παραβάσει τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν, τῶν ὁποίων ἐτάχθη φρουρός. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἐστιγμάτισε τὴν δολιότητα τοῦ Κωνσταντίνου εἰς τὸ ζήτημα τῆς Σερβικῆς Συνθήκης ἀνέφερε τὰς συμφορὰς αἵτινες ἀνέμενον τὴν Ἑλλάδα ἐὰν ὁ Κωνσταντῖνος παρέμενεν ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ὁπόταν ὁ Πρωθυπουργὸς ὡμίλησε περὶ τῶν ἀναρχικῶν καὶ ἐγκληματικῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας παρεδέχθησαν οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ πρώην βασιλέως, ὅπως τὸν ἐπαναφέρωσιν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος, ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ ἀνέκραξε διὰ μιᾶς φωνῆ